

www.damiaanhelmond.nl

Koster Arnoud Meulendijks ontving een pauselijke onderscheiding.

ADRIAAN
VAN DEN
HEUVEL

**MAKELAARS
ADVISEURS**

HOOFDSTRAAT 155 • HELMOND
0492 - 661 884 • INFO@HEUVEL.NL

AALSTERWEG 134 C • EINDHOVEN
040-7820849 • EINDHOVEN@HEUVEL.NL

WELKOM

bij Adriaan van den Heuvel makelaars en adviseurs

25
enthousiaste
medewerkers
in Helmond én
Eindhoven

**beoordelings-
gemiddelde
van**
9.1
bron: Funda

**zeer
groot
bestand**
woning-
zoekenden

**thuis
in iedere
regio**

vestigingen in
Helmond en
Eindhoven

HEUVEL.NL • WÉRKT VOOR U

Of u nu een woning wilt verkopen, hulp zoekt bij aankoop of een gedegen taxatie nodig hebt, aarzel dan niet om ons te bellen. We komen graag bij u langs.

Bedevaart naar Kevelaer Samen als “pelgrims” op pad

Het was voor ons een hele bijzondere dag. Bijzonder maakt het door samen met parochianen de bedevaart te gaan naar Kevelaer. Een prachtige en sfeervolle omgeving. Je ontmoet elkaar op een andere manier in een andere omgeving. Dat versterkt de band onderling door samen je geloof te delen, ieder op zijn eigen manier.

Samen als “pelgrims” op pad, samen in de bus luisteren naar een Bijbellesing, samen een psalm zingen en samen bidden, samen genieten.

Tijdens de busreis was er genoeg tijd om te kletsen met elkaar. Een uurtje rijden was dan ook zó voorbij. De zang werd ondersteund en begeleid door de Cantorij van de Luciakerk. Geweldig fijn dat jullie erbij waren. Top! Aansluitend vierden we de Eucharistie in de Biechtkapel ter ere van Onze Lieve Vrouw van Kevelaer.

In de viering gingen pastoor Pieter Scheepers en Marjelein Verhoeven voor. Op zich is het bijzonder om samen je geloof te beleven in een andere kerk en de eucharistie te vieren met je “eigen priester”.

In het uurtje voor de lunch kreeg we de gelegenheid om door Kevelaer te wandelen en een kopje koffie te drinken.

In het priesterhuis hebben we een lunch met elkaar gegeten en die smaakte voortreffelijk.

Rustig hebben we de Kruisweg gelopen, gebeden en gezongen in het mooie park. We hebben daarna ook weer genoeg tijd gehad om met mensen die je nog niet kent te praten. Op deze manier elkaar ontmoeten en samen je ervaring delen is genoeglijk en relaxed.

De afsluitende viering “Marialof” in de kaarsenkapel waar ook weer Pieter en Marjelein weer voor gingen, was ook weer heel sfeervol. De kaarsenkapel staat vol met “bedevaart-kaarsen” meegebracht door pelgrims. Een viering in deze sfeervolle kapel is ook weer een bijzondere belevenis. Het kon niet op deze dag.

Wij realiseren ons dat er veel tijd is gestoken in de organisatie, het regelen van de bus afspraken maken over tijd en plaats, parochianen informeren voor deelname, regelen van tijdstip en kerkruimte in Kevelaer waar de onze vieringen werden gehouden, het liturgieboekje samenstellen en afdrukken, regelen van de drie gangen lunch, enz. enz.

Het was een geweldig goed georganiseerd. Tot in de puntjes. Pastoraal team: we zijn trots op jullie, hartelijk dank voor deze mooie dag.

Vrede en alle goeds.

Tekst en foto's Paul en Josita Verweij

Mooi en
onderhoudsvriendelijk
Maatwerk naar
persoonlijke wens

**Kluijtmans
natuursteen**

natuursteen • grafmonumenten

T 040 - 281 35 69 • www.kluijtmansnatuursteen.nl

meer dan
100 jaar
vakmanschap
& traditie

**Natuursteenbedrijf
Stassar B.V.**
Lage dijk 2
5705 BZ HELMOND

Tel. 0492 - 52 37 82
Fax. 0492 - 52 20 57
Info@stassarbv.nl
www.stassarbv.nl

Gespecialiseerd in
klassieke en eigentijdse
grafmonumenten. Grote
keus in modellen en
materialen. We helpen
u graag met uw eigen
ontwerp of idee.

Diny mist haar vrijwilligerswerk

Vrijwilligers zijn het cement van de samenleving. Dit wordt door menige bestuurder aangehaald, bij herdenkingen en bijeenkomsten. En het is waar. Want hoe zou de gemeenschap eruit zien als er geen vrijwilligers zijn die alles ondersteunen? In deze Damiaankrant willen we graag onze vrijwilligers in het zonnetje zetten, voor alles wat ze voor de parochie en de gemeenschap doen. Deze keer gingen we op bezoek bij de 76-jarige Diny van Loon, vrijwilliger van het eerste uur. Eerst bij de Schabbert en later ook in de Goddelijke voorzienigheid van de Damiaanparochie.

Diny woont met haar 79-jarige echtgenoot Wim tegenwoordig in Asten, omdat haar Wim veel zorg nodig heeft, die in Helmond niet kon worden gegeven, vertelt Diny. Daarom heeft zij afscheid moeten nemen van haar vrijwilligerswerk in Helmond. En ze mist het heel erg, geeft ze meerdere keren aan tijdens het gesprek. Ze is inmiddels gesetteld in haar nieuwe woonplaats en blikt terug op een rijk vrijwilligersleven. In de Schabbert genoot ze meer dan dertig jaar van het wekelijks bloemschikken, haar lust en haar leven. In de kerk in Helmond verzorgde ze de bloemen en was lid van de communiegroep en de vormselgroep. "Eerst werkte ik onder pastoor Janssen, toen onder pastoor Balk en als laatste onder Seidel. Later ben ik bij de Damiaanparochie terecht gekomen via de koster Toon. Ik verzorgde tijdens de Mis de lezing, dat was voor mij in het begin heel moeilijk omdat ik dyslexie heb. Maar ik kreeg de teksten vooraf mee en Wim overhoorde mij. Sommige teksten ken ik nog uit mijn hoofd," sluit ze lachend af.

Wensboom

Enthousiast vertelt Diny over het realiseren van de 'wensboom' rondom de kerstperiode in de kerk. "Ik vond dat zo'n leuk idee en heb dit voorgesteld, en toen kwam die wensboom er ook. Iedereen mocht een wens in de boom hangen. Dit betrof dan geen materiele wensen, maar zoals ik het noem: wensen vanuit het hart.

Diny van Loon; "doe iedereen de groetjes van mij!".

Ik weet eigenlijk niet of dit nog steeds gebeurt tegen de kersttijd." Diny was een tijdje koster in de kerk van de Goddelijke Voorzienigheid, maar moest daarmee stoppen vanwege de gezondheid van Wim. "Ik heb veel reacties gehad van de mensen die mij misten. Ze zeiden dan: jij stond altijd ons te verwelkomen bij de deur en als de mis uit was, dan stond jij altijd bij de deur om ons een fijne dag te wensen. Dat doet nu niemand meer. We hadden dan gesprekjes waar ook wel andere onderwerpen aan bod kwamen. We woonden toen in de Astronautenlaan en Wim moest natuurlijk mee naar de kerk, als ik daar mijn werk ging doen. We zorgen ervoor dat het er altijd netjes uitzag, ook buiten de kerk. Ook het aanzicht buiten moest netjes zijn."

Diny mist het allemaal

Diny vond het een hele overgang, om nu in Asten te wonen in het verzorgingstehuis, waar haar man Wim de beste zorg krijgt, die er momenteel voor hem is. "Ik mis alles eigenlijk, sinds ik hier in Asten woon. Ik heb alles moeten achterlaten: het bloemschikken, de gezelligheid van het vrijwilligerswerk en de vrienden en kennissen in Helmond." Ze gaat nog wel elke week naar de H. Mis, ze heeft dit nodig. Ze vindt het erg dat ze ondanks de fijne samenwerking alles moest afzeggen, want dat was niet haar bedoeling. Ze had zo graag nog doorgegaan met het werk voor de parochie. Ze vindt het wel heel erg fijn dat de kerk hen heeft geholpen met de verhuizing, want dat was erg

tegengevallen. "Ik hoop in de toekomst toch weer elke week naar het bloemschikken in de Geseldonk te kunnen gaan, want dat is mijn lust en mijn leven! En mocht er iets met Wim gebeuren, dan zou ik het liefste weer meteen terug naar Helmond verhuizen," sluit ze haar verhaal af. We maken nog een leuke foto van Diny in haar huiskamer in Asten en na de vraag of ze de foto goed vindt, zegt ze: "Ow, wat lijkt ik toch op mijn moeder! Ja, de foto is goed, die mag je wel plaatsen." Diny begeleidt me naar de deur en zwaait me uit: "Doe iedereen de groetjes van mij!"

Foto en tekst Anja Donkers

Haal het beste eruit!

Elke seconde verlaat iemand deze wereld.

Leeftijd heeft er niets mee te maken.

Dus...

Laat momenten tellen.

Maak het verschil.

Pleeg dat telefoontje

Stel prioriteiten.

Maak tijd.

Geef mensen het gevoel dat ze er toe doen.

Laat je stem horen.

Maak de kleine dingen groot.

Laat iemand glimlachen. En vooral je zelf!

Maak die verandering.

Zet jezelf bovenaan het prioriteitenlijstje.

Zorg ervoor, dat je mensen vertelt dat ze geliefd zijn.

Wees er zeker van, dat je nergens spijt van hebt.

Heb lief.

Sluit vrede zover het mogelijk is.

Zorg dat je er klaar voor bent.

Deze wereld laat je achter je, met de wens dat je nog graag vijf minuten extra zou willen hebben.

Haal er het beste uit!

En leef je leven zoals jij dat wilt en niet hoe anderen jou willen zien.

En heb vertrouwen in de beschermende handen van God onze Schepper!

F | Geralt, Pixabay.

In de voetsporen van Damiaan

Anderhalve eeuw geleden, op 10 mei 1873, zette pater Damiaan voor het eerst voet op Molokai. Voor velen is de Belgische priester-missionaris een held. Maar wie was Damiaan echt? En hoe kunnen we vandaag met hem op weg gaan? We vroegen het aan historicus Ruben Boon. Als medewerker in het Damiaanmuseum in Tremelo en bij het graf van de heilige in Leuven kan hij ons meer vertellen over Damiaan als mens.

Pater Damiaan leefde twee eeuwen geleden. Toch blijft hij ook vandaag nog mensen wereldwijd inspireren. De held en heilige Damiaan is algemeen bekend en beroemd. Hij beschouwde zichzelf echter zeker niet als een held of een heilige. Volgens zijn vrienden en kennissen was hij heel bescheiden en vertoonde hij helemaal geen sterallures.

Willen we echt ontdekken hoe Damiaan vandaag nog kan inspireren en met ons op weg kan gaan, dan moeten we Damiaan als mens beter leren kennen. De blik op die menselijke Damiaan is doorheen de jaren vertroebeld door het allesoverheersende beeld dat we van hem hebben: een held en heilige. Als we luisteren naar Damiaan en vooral naar de stemmen van al wie met Damiaan heeft samengeleefd en samengewerkt, ontmoeten we een bijzondere mens. We gaan Damiaan achterna ...

F | Pater Damiaan, geschilderd door Martien van den Berkmortel.

Bidden en werken

Starten doen we in Tremelo-Ninde. Daar werd Damiaan, alias Jozef (Jef) De Veuster, geboren op 3 januari 1840, als jongste zoon in een gezin van acht kinderen. Vader en moeder De Veuster hadden een boerderij en graanhandel. Het gezin was welgesteld en hoefde geen honger te lijden. Moeder De Veuster las regelmatig voor uit heiligenlevens en gaf het katholieke geloof met alle devoties, feest- en heiligendagen door aan haar kinderen. Ze toonde ook dat je mensen in nood helpt. In die tijd kwamen er regelmatig bedelaars aan de deur. Moeder De Veuster stond voor hen klaar. Bidden en werken stond centraal. Dat werken verwees naar werken op het land of in de graanhandel, maar zeker ook naar 'goede werken'. Jef zag twee zussen en een broer kiezen voor het religieuze leven. Hij bleef na zijn lagere school thuis om op de boerderij te helpen. Op

kerstdag 1858 liet hij zijn ouders overtuigd weten dat hij de boerderij en graanhandel niet kon overnemen, want God riep hem voor een ander 'werk'. Hij wilde zijn broer en twee zussen achterna. Met enige tegenzin aanvaardden Damiaans ouders deze keuze.

Missionaris en priester

Op 19-jarige leeftijd trad Jef net als zijn broer in bij de paters van de Heilige Harten in Leuven. Hij kreeg een nieuwe naam: Damiaan. Hij zag hoe zijn broer priester werd en klaargestoomd werd om als missionaris naar de Hawaï-eilanden te gaan. Zijn broer werd echter ziek en Damiaan mocht zijn plaats innemen. Voordat hij vertrok, bad hij nog in Scherpenheuvel om een goede missionaris te mogen zijn. Op 19 maart 1864 kwam hij aan op de Hawaïeilanden. Na een snelcursus Hawaïaans en zijn priesterwijding in

de Hawaïaanse hoofdstad Honolulu stuurde de bisschop hem uit naar zijn missiegebied op het eiland Hawaï. Daar deed Damiaan alles wat een priester-missionaris in die tijd deed: dopen, catechese geven, eucharistie vieren, processies organiseren, kapellen bouwen, enzovoort. Zijn missiedistrict was heel uitgestrekt, maar hij deed er alles aan om de mensen te bezoeken en nabij te zijn. Hij bleef bij hen eten, luisterde naar hun verhalen, deelde lief en leed.

Bij de melaatsen

Zo zag hij hoe de lepraziekte en de afzonderingspolitiek van de overheid veel slachtoffers maakten en diepe wonden sloegen in de Hawaïaanse samenleving. Hij wilde helpen maar voelde zich machteloos. Doorheen de jaren waren er stevige vriendschapsbanden gegroeid tussen Damiaan en zijn Hawaïaanse parochianen. De mensen vroegen Damiaan om hulp. Mensen in nood help je, zo had hij geleerd. Vrijwillig bood hij zich bij zijn bisschop aan om te gaan helpen in de lepranederzetting van Molokai, waar alle mensen met lepra werden afgezonderd, definitief gescheiden van hun familie en vrienden. Hij kwam er aan op 10 mei 1873 en bleef er bijna zestien jaar tot aan zijn dood op 15 april 1889. Overheidsambtenaren leidden de lepranederzetting. Damiaan was eigenlijk daar om de katholieken bij te staan. Zoals hij dat gewoon was, ging hij evenwel bij iedereen op bezoek. Hij overwon zijn angst voor besmetting, at uit dezelfde kom, verzorgde wonden, deelde vreugde en verdriet. Hij beseftte dat hij niet over een 'God die liefde is' kon spreken en preken wanneer de mensen van honger en ontbering stierven. Het was opnieuw een zaak van bidden en werken.

Ohana, malama, aloha

Vanuit zijn geloof en zijn missie zette Damiaan op Molokai zijn talenten in voor alle mensen zonder onderscheid. Hij deed dat niet alleen maar in verbondenheid met talrijke mensen. Dankzij de vriendschap van velen, zijn geloof

en zijn humor overwon hij veel moeilijkheden, depressies en tegenkanting. Hij sloeg de handen in elkaar met de Hawaïaanse bewoners van de lepranederzetting. Samen deden ze er alles aan om de levenskwaliteit te verbeteren: betere huisvesting, voldoende eten en drinken, degelijke kleding, medische verzorging, spel en vrije tijd ... Damiaan was niet de enige held in de lepranederzetting. Er waren ook veel andere Hawaïaanse helden. Damiaan voelde zich een van hen. Hij werd door de (zieke) Hawaïanen als witte missionaris aanvaard en vertrouwd omdat hij hun taal sprak en drie Hawaïaanse basiswaarden in de praktijk bracht. In Damiaans familiale verbondenheid met iedereen, zagen de Hawaïanen hun waarde van ohana (familie). In zijn zorg en respect voor iedereen, zagen ze hun waarde van malama (zorg). In zijn radicale liefde en solidariteit die de angst voor besmetting overwint, zagen ze hun waarde van aloha (liefde).

Voor iedereen

En net hierin ligt Damiaans actualiteit en doorgaande inspiratie. Damiaan was op en top mens. Hij had zijn persoonlijkheid, karakter, geloof, opvattingen, vooroordelen, talenten en gebreken. Hij geraakte echter niet verstrikt in zichzelf. De ontmoeting met zijn medemensen in Europa en vooral op Hawaï veranderde hem diepgaand. Hij liet zich raken door mensen in nood. Hij wist vanuit zijn (religieuze) opvoeding wat hem te doen stond: gebed en (goede) werken. Zelf inspiratie putten, zorg dragen voor jezelf, zodat je kunt werken en zorg kunt dragen voor anderen. Vanuit zijn geloof en missie zette hij zijn talenten in voor iedereen, ongeacht geloof of cultuur. Hawaïaanse waarden van verbondenheid, zorg, respect, liefde en solidariteit stonden centraal in zijn leven. Het zijn universele waarden die altijd actueel blijven. Zien wij het na deze ontmoeting met Damiaan zitten om in zijn voetsporen deze waarden uit te dragen en te belichamen in onze wereld van vandaag?

Ruben Boon info@damiaanvandaag.be

De Schola Cantorum van Stiphout Gregoriaans is cultureel erfgoed

Waarom dit artikel? Zoals u wellicht zult hebben vernomen uit de media, kampen vele (kerk)koren met terugloop van het aantal zangers. Vaak heeft dat te maken met de leeftijd van de leden. Soms betekent dit het einde van het voortbestaan van een koor. Zover willen wij het niet laten komen.

Wij zijn een Gregoriaans mannenkoor. Vandaar de oproep aan mannen die het Gregoriaans een warm hart toedragen om eens te komen luisteren naar één van onze repetities of uitvoeringen. Wellicht resulteert dit in een deelname aan een repetitie om de sfeer te proeven. Er zijn nog

nieuwe gradualen aanwezig. We zijn een honkvaste en gezellige groep. De repetities zijn op woensdag van 19:00 - 20:00 uur in de St. Trudokerk te Stiphout. We zingen in deze kerk tijdens de H. Mis van 11:15 uur op de derde zondag van de maand en bij kerkelijke hoogtijdagen zoals Kerstmis en Pasen en bij speciale verzoeken zoals bijvoorbeeld een uitvaart.

Stuur vrijblijvend een mailtje als u interesse hebt of meer informatie wilt naar th.vd.elsen@live.nl (dirigent) of neem contact op met een van onze zangers.

Thomas van den Elsen

In vogelvlucht kort iets over het Gregoriaans: Tijdens het Tweede Vaticaans Concilie in 1968 werd besloten dat de volkstaal geïntroduceerd mocht worden tijdens de diensten in de kerk. Tot die tijd waren de gezangen Gregoriaans. Gevolg was dat in korte tijd nauwelijks nog Gregoriaans werd gezongen.

In 1980 werd in Stiphout de Schola Cantorum opgericht nadat uit een enquête in de kerk naar voren kwam dat veel kerkgangers het Gregoriaans zo misten.

Gregoriaans is religieuze muziek, geschreven in en voor kerken en kloosters. Het is éénstemmige muziek op een Latijnse tekst. De Nederlandse vertalingen staan in de misboekjes. Gregoriaans kent geen vast metrum (maatvoering) en wordt in principe

à capella (zonder begeleiding van muziekinstrumenten) gezongen. Koren bestaan traditioneel uit vrouwen-, mannen- of kinderstemmen, maar eigenlijk nooit gemengd. De notenbalk kent maar 4 horizontale lijnen in tegenstelling tot moderne muziek, die 5 lijnen heeft. Afhankelijk van de hoogte van een gezang kan de do-sleutel (symbool dat aangeeft waar de do zich bevindt) of de fa-sleutel (ligging van de fa) verplaatst worden op de lijnen. Het Gregoriaans kent maar één verlaagde noot i.t.t. de westerse muziek waar wordt gewerkt met kruisen en mollen. Ook duren alle noten in principe één tel, er zijn dus geen hele, halve, kwarten, achtste etc. noten.

Wat veel mensen niet weten is, dat het Gregoriaans de oorsprong is van de westerse muziek, het is ons cultureel erfgoed. Het zou dan ook ontzettend

jammer zijn als het Gregoriaans zou verdwijnen.

Dit gelezen hebbend zou u misschien denken dat het Gregoriaans simpele achterhaalde muziek is, maar niets is minder waar. Gregoriaans is rijke muziek, waarbij de melodie en de daarbij horende liturgische teksten op elkaar zijn afgestemd. Omdat er geen vast ritmepatroon is wordt het Gregoriaans ook op een andere manier gedirigeerd, dat gaat met vloeiende sierlijke bewegingen die men arsis (spanning) en thesis (ontspanning) noemt.

Afgelopen jaar heeft het Sint Jozefkoor in Helmond haar 100-jarig bestaan gevierd. Dat het Gregoriaans nog wel leeft, bleek uit de grote opkomst van verschillende Gregoriaanse koren uit het hele land, die samen een pontificale Hoogmis opluisterden ter ere van hun 100-jarig bestaan.

www.damiaanhelmond.nl

Jelco, Julia en Diesel zittend in het pastorievenster met uitzicht op het kerkplein in Mierlo-Hout. **F | Mario Coolen**

Jong, enthousiast en betrokken

Heel veel jongeren zie je niet meer in onze kerken, jammer, maar wel een hard gegeven. Toch zijn ze er ook in onze parochie nog en het is een genoegen met ze kennis te maken. Ik mag jullie nu Jelco Beekers voorstellen een actieve twintiger.

“Elke morgen word ik wakker door de wekker van mijn buurman, en wel de klok van de Sint Luciakerk in het hart van Mierlo-Hout”, vertelt mij Jelco Beekers in zijn appartement aan de Hoofdstraat. Dit roept natuurlijk de vraag op hoe een jongeman terecht komt in de pastorie? Al sinds vele jaren is er in de pastorie aan de Hoofdstraateen klein, maar gezellig appartement, oorspronkelijk voor de huishoudster en andere direct bij de parochie betrokkenen.

Maar aangezien er ook op dat vlak minder vraag is, staat het op enig moment leeg. Laat nu net dan Jelco op een parochie-avond in de Geseldonk tegen pastoor van de Laar aanlopen. Er ontroft zich een gesprek waarin ook over de toekomst gesproken wordt en de wens van Jelco om ‘op zichzelf te gaan wonen’ ter sprake komt en zo geschiede. Mogelijk is het ook toe te schrijven aan de werking van de Heilige Geest!

Jelco, werkzaam als cliëntbeheerder bij Aqua Assistance, een bedrijf dat zich bezighoudt met drinkwaterveiligheid, kun je wel een behoorlijk actief baasje noemen. Tot zijn grote spijt geboren in Geldrop, maar volkomen getogen in Mierlo-Hout en dat zal, als het aan hem ligt ook wel DE woonplaats blijven.

Nee, scouting is niet zo zijn ding, maar als hij de kans krijgt om actief te worden bij fanfare Unitas is hij één en al enthousiasme. Onder de bezielende leiding van Jantje van der Sommen ontwikkelt hij zich tot een kundig drummer/tamboer en hij doet dit met buitengewoon veel plezier. Binnen de fanfare zien ze dat Jelco ook organisatorische kwaliteiten heeft en in no time zit hij in de jeugdcommissie.

De Houtse Kluppels benaderen hem voor het jeugdcarnaval en met veel enthousiasme gaat Jelco onder meer de Houtse basisscholen langs. Daar brengt hij de kinderen de geschiedenis van Carnaval bij en weet hij veel kinderen en dus daarmee ook hun ouders te bewegen actief deel te nemen aan dit volksfeest. Tussendoor houdt hij zich ook bezig met de kindervakantieweek in de zomervakantie, maar

dat staat nu op een lager pitje. “Tja, ik kan niet alles doen, ik heb ook een baan en een heel lieve vriendin, Julia en dan is er ook nog hond Diesel,” zegt hij lachend.

Thans is Jelco vorst bij de Houtse Kluppels en, zoals met alles doet hij dat met heel veel verve. Hij vindt het erg belangrijk om laagdrempelig bezig te zijn, mensen te interesseren zonder ze te dwingen. “Je probeert nu een zaadje te planten, om mogelijk later te oogsten,” klinkt het haast filosofisch.

Dat hij goed trommelt is bij meerderen opgevallen en Jelco wordt gevraagd om als ‘gelegenheidstamboer’ mee te gaan met het gilde Sint Antonius Abt. Na enige keren meegetrokken hebben met het gilde neemt hij het besluit om gildebroeder te worden. Ook hier komen zijn organisatorische kwaliteiten al snel in beeld en ja hoor, ook hier zit Jelco inmiddels in het bestuur. Zijn doel en missie is om het gilde meer bekend en deel te laten zijn van de Houtse samenleving. Met een festijn als ‘Muziek op het Kerkplein’ wordt dit doel nagestreefd.

Niet onbelangrijk is dat Jelco zich in september 2021 tot koning schiet van zijn gilde. Als deze Damiaan op de deurmat valt ligt het tweejaarlijkse koning schieten net achter de rug en weten we dat niet Jelco maar Stefan Vogels de nieuwe koning van het gilde is geworden.

Maar even terug naar het begin van het verhaal. Na zijn contact met pastoor van de Laar neemt hij in september 2018 intrek in de pastorie. Er is vrijwel direct een klik over en weer en Jelco verricht indien nodig hand- en spandiensten. Zo zorgt hij onder andere mee, bij speciale vieringen voor het aanbrengen van

de banieren in de kerk, van helemaal hoog in de koepel naar beneden en als het nodig is opent en/of sluit hij de kerk. Ook ligt er een nieuw initiatief om de kerststal in de kerk nieuw leven in te blazen. Met pastoor Pieter Scheepers heeft hij een goede ‘buurman & buurman’ relatie.

Jelco geeft aan dat zijn activiteiten voor en in de kerk een duidelijke relatie hebben met het feit dat hij in de pastorie woont. “Daarom voel je jezelf meer betrokken en verantwoordelijk om de handen uit de mouwen te steken als dat nodig is. En och, het is vaak maar een klein moeite,” merkt hij op.

“Het bloeiende verenigingsleven en de kerk maken Mierlo-Hout. Het is ondenkbaar dat die er niet meer zullen zijn en ik wil mijn best doen om dat zo te houden”. Verder stelt hij: “Ja, het kerkbezoek loopt terug, kerken zullen sluiten, maar het geloof dooft niet uit. Misschien heeft de kerk te laat geschakeld om de parochianen aan zich te binden. Luisteren is in dit opzicht erg belangrijk.”

Terwijl ik mijn jas al weer bijna aanheb wil Jelco nog één ding kwijt. “Weet je, Maarten, ik hoor de laatste tijd meer en meer op ‘t Hout positieve geluiden over de kerk en onze pastoor. Zonder anderen tekort te doen, hij staat tussen de mensen en dat zorgt ervoor dat er meer interesse is om ook betrokken te zijn bij de kerk en dat is heel fijn.”

Jongelui als een Jelco Beekers zijn onmisbaar voor de samenleving en dus ook voor de parochie. Ze laten zien dat we samen veel meer kunnen. Zoals een zegswijze zegt: ‘Alleen ga je sneller, maar samen bereik je meer.’

Maarten Janssen

Wat is het mooi!

Het is zondag 17 september 2023. De temperatuur in Helmond is aangenaam met zo'n 25 graden, maar het zonnetje laat zich helaas niet zien. 'Een zon' die ik tussen 12 en 16 september 2023 heb mogen zien tijdens de bedevaart naar Lourdes, waar ook een tiental parochianen van onze parochie aan deelnemen.

Samen met de bus in de heel vroege maandagochtend naar Maastricht, dan te lang wachten op de vlucht naar Tarbes/Lourdes en uiteindelijk de aankomst in een plaats die iets mystieks in zich heeft. Mocht je er nog niet geweest zijn dan is het best lastig om jezelf in te beelden wat je daar ervaart.

Feitelijk kom je in twee, gelukkig niet erg tegengestelde, werelden terecht en wel de wereld van het heiligdom en de commerciële wereld.

Het heiligdom omvat onder meer de grot waar Maria is verschenen aan Bernadette, een behoorlijk aantal mooie en minder mooie, maar wel grote kerken en het accueil, het gebouw waar hulpbehoevende bedevaartgangers verblijven.

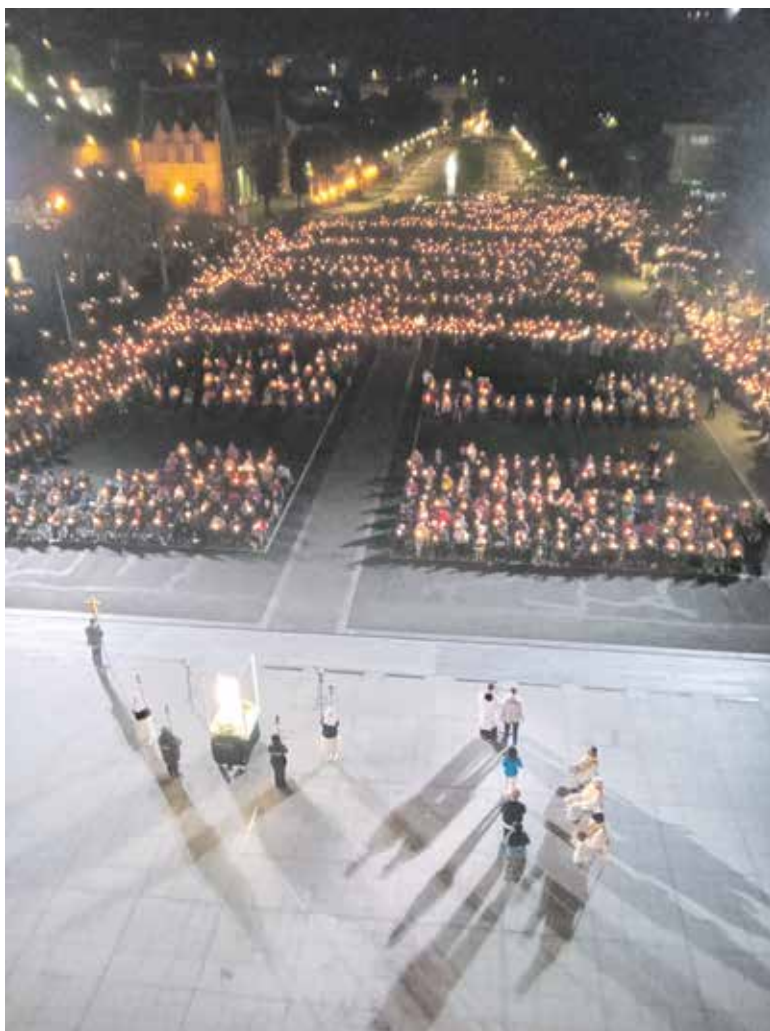
Buiten de hekken van het heiligdom overheersen winkels en cafés, maar ook hier is het rustig en gezellig.

Een bedevaart is een religieuze reis die je maakt om stil te staan bij alles wat je doet, zeg maar een vorm

van 'interne bezinning'. Dat kan naar veel plaatsen ook dichtbij als de kapel van Binderen, Ommel en Handel, maar toch heeft Lourdes een magische aantrekkingskracht op heel veel katholieken. De plaats waar 'de Dame' in 1858 achttien maal is verschenen aan het eenvoudige meisje Bernadette Soubirous. Bernadette geeft vervolgens gehoor aan de opdrachten van 'de Dame' om een bron te laten ontspringen, een kapel te laten bouwen en processies te houden en zie het gevolg nu anno 2023. Immers een kleine vijf miljoen pelgrims bezoeken jaarlijks deze plaats en waarom dan?

In Lourdes schijnt altijd 'de zon' en dan bedoel ik dit in figuurlijke zin. Mensen uit alle landen van deze wereld, waar het niet altijd leuk is, ontmoeten elkaar en zijn goed voor elkaar, ze begroeten elkaar, ze helpen elkaar waar het nodig is en ze vieren samen hun geloof, daarbij gesteund door Maria en Bernadette. 'Mensen geven om mensen en zijn er voor elkaar' dat ervaar ik heel duidelijk in Lourdes.

Even terug naar onze reis, met oud-pastoor/deken John van de Laar en oud-diaken Ton Schepens van onze Damiaanparochie, die deze reis zowel geestelijk als organisatorisch prima begeleiden. Samen met hen nemen we deel aan veel vieringen. Wij, de

bedevaartgangers zijn erg betrokken bij de vieringen. Of het nu gaat om de dienst in de Bernadettekerk, bij de grot, in de immense Pius X basiliek of de Rozenkrans kerk. Telkens ervaar je een gevoel van warmte, iedereen hoort erbij, iedereen doet ertoe.

Wat wij in onze parochie, maar eigenlijk in heel ons land nauwelijks meer tegenkomen zijn de processies. We trekken samen op ons geloof te uiten, om onze dankbaarheid te tonen, om onze liefde voor Maria, de moeder van Jezus een vorm te geven. In Lourdes kan en mag dat

wel, zeker met de imposante avondprocessie met heel, heel veel lichtjes en uit duizenden kelen klinkt het Ave Maria.

Pastoor John van de Laar gaat voor in de Sacramentsprocessie waarin in de monstrans God zich toont aan onze wereld en dat gebeurt ook in Lourdes. Stilstaan bij jezelf en wat er in onze hectische wereld gebeurt komt duidelijk naar voren in het afleggen van de kruisweg, In Lourdes zijn dit geen veertien maar zeventien staties, prachtig gebeeldhouwd door de Hongaarse

artiest Maria de Faykod. De drie toegevoegde staties verbeelden 15; Maria in afwachting van de de Verrijzenis, 16; de Verrijzenis en 17; de Emmausgangers. Een aanvulling die deze kruisweg dichterbij onze tijd brengt. Pastoor van de Laar en diaken Schepens brengen ook in een goed afgewogen tweespraak bij elke statie de kruisweg dichterbij het nu en 2023.

Gelukkig biedt Lourdes en haar omgeving meer dan louter de Heiligdommen. Zo trekken we er op donderdagmorgen al vroeg op uit om te genieten van de fraaie natuur in de Pyreneeën. We zetten allereerst koers naar Pont d'Espagne. De naam zegt het al we zitten tegen de grens tussen Frankrijk en Spanje aan. Kolkende watervallen en een mooi groen boslandschap maken je helemaal rustig, een fraai gebied om te verblijven. Hierna vervolgen we onze tocht naar de Gavarnie. Na een stevige wandeltocht van zo'n drie kilometer over onverhard terrein sta je oog in oog met de massieve rechte rotswanden, Le Cirque de Gavarnie. Onvoorstelbaar hoe mooi, maar ook hoe raadselachtig de natuur kan zijn.

De dagen vliegen voorbij in Lourdes en geen enkele dag is saai door de variëteit aan activiteiten en diensten en zo is het (te) snel weer het moment om afscheid te nemen van Lourdes en terug te keren naar huis. Voldaan, geïnspireerd, vol van indrukken en beelden eindigt deze mooie reis.

Veel dank aan onze begeleiders pastoor van de Laar en zijn zus, diaken Ton Schepens en hoofdacoliet Sien Hommeles uit Uden.

*Tekst Maarten Janssen,
foto's Marij Scheepens.*

Al meer dan 100 jaar, MET ELKAAR!

RKSV Mierlo-Hout

Op het grondgebied van de parochie Damiaan de Veuster zijn heel veel verenigingen actief. Verenigingen die in een groot aantal gevallen hun oorsprong hebben binnen de parochie. Wat is anno 2023 nog over van de invloed van de Kerk? Een uitdaging om daar eens nader naar te gaan kijken. In deze Damiaan neem ik jullie mee naar de Rooms-Katholieke Sport Vereniging Mierlo-Hout.

Met een brede glimlach word ik welkom geheten door Pieter Vervoort in de kantine van de club op sportpark de Beemd in Mierlo-Hout. Pieter is van 2000 tot 2010 en vanaf februari 2023 voorzitter van deze bloeiende vereniging. "Gelukkig zijn er ook enige jongeren lid van het bestuur, maar het voorzitterschap komt nog te vroeg voor hen", zegt hij, "maar als het zover is treedt ik heel snel terug. Ik zit niet gebakken aan deze positie".

Laten we eerst even beginnen met wat cijfers: de club telt 1225 leden, hiervan zijn er ruim 800 actief op het voetbalveld en de andere 425 leden hebben ook een functie binnen de club. 'Je moet dan denken aan de begeleiders van de elftallen, de vrijwilligers die het park bijhouden, de sponsors, kortom iedereen die nodig is om onze club een club te doen zijn', merkt Pieter op.

De club telt 44 jeugdelftallen en 10 seniorenelftallen, waarvan het vaandelteam, heren 1 dit seizoen voor het eerst in haar bestaan in de 1ste klasse zal uitkomen. Dat kunnen spannende derby's worden tegen onder andere Someren en Deurne. Ook heeft de club een actieve afdeling voor zo'n 150 meiden, waarmee ze de grootste damesclub van Helmond heeft. Breedtesport is van groot belang en dat zie je ook in een actieve groep senioren die elke donderdagochtend 'walking football' beoefent en met heel veel plezier.

'Van belang om op te merken is' meldt Pieter, "dat wij geen vergoedingen betalen aan onze spelers. Ze betalen gewoon contributie. Het moet voor hen veel plezier geven dat ze voetballen bij R.K.S.V. Mierlo-Hout. We zien ook dat het merendeel van de spelers van het eerste eigen kweek is."

Dan duiken we de geschiedenis in van deze voetbalclub, die in 1919 is

Bij gelegenheid van het 100-jarig bestaan ontving het bestuur een koninklijke erepenning uit handen van burgemeester Blanksma. F | Micorto fotografie

opgericht. Heel dankbaar maak ik daarbij gebruik van het jubileumboek 'een eeuw amateurvoetbal' dat in 2019 is uitgebracht het bij het 100 jarig bestaan van de vereniging.

Het kan een koude dag in de winter van 1919 zijn geweest. De Eerste Wereldoorlog is net voorbij en op 't Hout is een vijftal bij elkaar. Na weer een dag hard werken vervelen ze zich, voor het café zijn ze te jong en 'achter de meiden aan' hoeft ook niet. Frits Ketelaars, Willem van den Heuvel, Jan Leijten, Marinus Ketelaars en Tidder van der Burgt, vijf jongens van ongeveer 15 jaar bedenken dat het best wel kans heeft, dat nieuwe spel 'voetbal'. Zij zoeken er nog een groep leeftijdsgenoten bij en voetbalclub Concordia is geboren.

Het begin van de club is er een met vallen en opstaan.

Daar de ouders van Tidder een grote prijs in de staatsloterij winnen heeft de club redelijk snel een echte leren bal. In de beginjaren is Concordia actief binnen de Helmondse klasse B, een neutrale voetbalbond. Je snapt natuurlijk wel dat de geestelijken van die tijd daar niet zo blij mee zijn. Voetbal is een snel groeiende sport en de kerk wil ook daar een vinger in de pap hebben. In 1915 wordt de Rooms-Katholieke Nederlandsche Voetbalbond opgericht en ook Concordia ging daar spelen. Maar er is nog een club met die naam en in 1924 krijgt de club de naam R.K.S.V. Mierlo-Hout. Het katholieke stempel is er vooral dat de spelers geacht

worden elke zondag de H. Mis bij te wonen en zich in te spannen de bisschopsbeker te winnen. In het seizoen 1927-1928 wordt deze bisschopsbeker naar Mierlo-Hout gebracht. Vele jaren speelt men op een voetbalveld aan de Slegersstraat, achter het toenmalige clubhuis van de Katholieke Jonge Vrouwen, tot men in 1962 verhuist naar sportpark de Beemd.

Of de pastoors en kapelaans echt heel veel betrokken zijn bij de voetbalclub is niet echt duidelijk. Ongetwijfeld zal een kapelaan de rol van geestelijk adviseur vervullen zoals onder andere kapelaan Van den Woestenburg. Deze slaagt in de jaren dertig erin veel spelers te behouden voor Mierlo-Hout en

ze niet over te laten stappen naar het neutrale HVV. Na de Tweede Wereldoorlog herpakt de club zich en komt ook met nieuwe kleuren blauw en wit. Kleuren die de club heden ten dagen trots draagt. Een fanatiek voetballer bij de veteranen is kapelaan Thom van Lierop, die ook terug te zien is op een foto van het bestuur in 1962. Een andere grote fan van Mierlo-Hout is pastoor Van de Ven, die vaak gewapend met zijn onafscheidelijke sigaar te vinden is op het sportpark. Een foto van hem in het clubgebouw doet ons nog dagelijks aan hem denken.

Dan komt de onvermijdelijke vraag: "Hoe rooms-katholiek is het voetbal op sportpark de Beemd in 2023?" Pieter gaat er eens goed voor zitten. "Ja, er staan nog steeds de letters R & K in de naam van de club. Maar heel eerlijk gezegd is het niet veel meer dan dat. Wel vinden we normen en waarden heel belangrijk, respect, geen discriminerend gedrag. Iedereen mag en kan hier meetellen", terwijl hij wijst naar bord boven de nooduitgang MET ELKAAR! "We hebben op dit moment leden uit allerlei gezindten en verschillende achtergronden en dat gaat prima. O ja, als de pastoors en pastorale medewerk(st)ers eens een keer willen voetballen dan zijn ze hartelijk welkom op de Beemd. Voor iedereen staat bij ons de deur open en de koffie klaar", merkt hij breed lachend op. De uitnodiging staat dus, maar eens bespreken tijdens een pastoorskrans is mijn advies.

"In navolging van verleden en toekomstige generaties doe ik hierbij een oproep aan iedereen die nu en tijdens het honderdjarig jubileum is verbonden met R.K.S.V. Mierlo-Hout. Vergeet ons gezamenlijke doel niet en sta open voor iedereen die wil genieten van voetbal. Ons onderlinge en ons wederzijds respect naar andere clubs siert ons. Blijf verbonden en in elkaar geloven."

Slot van voorwoord van erevoorzitter Pieter Vervoort in het jubileumboek.

Frits Ketelaars

Willem van den Heuvel

Marinus Ketelaars

Tidder van der Burgt

Tekst: Maarten Janssen

Beeldmateriaal: R.K.S.V. Mierlo-hout

Ontwikkelingswerk op de Tanimbar-eilanden

De meeste mensen in Nederland en zo ook in onze stad Helmond, hebben vaak nog nooit van de Tanimbar-eilanden gehoord als ik hen er voor het eerst over vertel. Voor mij is dat anders aangezien ik 4e generatie Tanimbarees in Nederland ben. Mijn Tanimbarese roots komen van vaders kant. De familieleden van mijn moeders kant zijn geboren en getogen Helmonders. Ikzelf, Noah Fanoembi ben geboren en getogen in Mierlo-Hout.

Tanimbar is een archipel dat bestaat uit tientallen kleine eilanden en een aantal grotere hoofd eilanden. De archipel bevindt zich op de ZO-Molukken, Indonesië slechts 1 uur vliegen verwijderd van Darwin, Australië en kent een bevolkingsaantal van ruim 100.000. Vele jaren droomde ik er van om eens naar Tanimbar te gaan, waar nog veel familie woont. In 2019 ging deze wens in vervulling. Jaren voor mijn eerste bezoek aan Tanimbar had ik me al beziggehouden met de Indonesische taal en de inheemse taal van Tanimbar. Verder studeerde ik jarenlang uit de boeken die ooit waren uitgegeven door het MSC, een katholieke missiecongregatie die wel meer dan honderd jaar actief zijn geweest op de Molukken. Mijn kennis over de Tanimbarese taal werd door de regering van Tanimbar opgemerkt tijdens mijn bezoek in 2019. Hiervoor ontving ik uit handen van de "regent" van de archipel een onderscheiding om mijn kennis van de taal te erkennen en werd ik be-

noemd tot ambassadeur voor Tanimbar in Nederland.

Eenmaal terug in Nederland, wilde ik graag wat betekenen voor Tanimbar. In 2019 ontmoette ik Dr. Juliana Ratanak, een Tanimbarese dokter die zich al sinds 2002 inzet voor de gezondheidszorg op Tanimbar. Ten tijde van mijn bezoek aan Tanimbar was Dr. Juliana hoofd van het gezondheidsdepartement van Tanimbar. Naast haar functie op het gezondheidsdepartement was Dr. Juliana nog met iets anders bezig: de bouw van gezondheidskliniek St. Rafael. Hiervoor was reeds een fundering met vier buitenmuren gebouwd. De bouw kon echter niet worden gecontinueerd wegens geldgebrek. Daarom besloot ik vanuit mijn wens nog iets voor Tanimbar te kunnen betekenen, een actie op de starten om de kliniek te kunnen realiseren. Gedurende acht maanden hield ik me bezig met het werven van fondsen van particulieren, maar werkte ook samen met veel organisaties die ooit actief waren of nog zijn in Indonesië. Samen met Dr. Juliana coördineerde ik de bouw van de kliniek en de inkoop van apparatuur en bedden. Alles werd vanuit Nederland gefinancierd en gecoördineerd en uiteindelijk opende de kliniek in april 2021 haar deuren. In juli 2022 werd in mijn bijzijn de officiële opening en inzegening gehouden.

Vandaag de dag maakt de bevolking van Tanimbar gebruik van de kliniek waar zo'n 10 doctors, verpleegkun-

digen en vroedvrouwen zich zes dagen in de week inzetten voor de gemiddelde 50 patiënten die de kliniek dagelijks ontvangt. Ook maakt de kliniek gebruik van een ziekenfonds waarbij de behandelingen van patiënten kunnen worden gedeclareerd. Hierdoor is de zorg op Tanimbar niet alleen beter geworden, maar ook toegankelijk. De kliniek zelf kent een dokterspost, apotheek, eerstehulp-post, tandarts en een kraamafdeling waar al veel nieuw leven is begonnen.

Nadat in 2021 de kliniek operatief werd, richtte ik stichting P.K.K.T. op. Dat staat voor "perkembangan kesehatan kesejahteraan Tanimbar" wat Indonesisch is voor "ontwikkeling van gezondheidszorg en welzijn Tanimbar". P.K.K.T. heeft als hoofddoel de projecten die reeds op Tanimbar zijn gerealiseerd te continueren. Dit doet onze stichting door verantwoordelijk te zijn voor het onderhoud van de kliniek en de medische apparatuur. Ook helpt P.K.K.T. mee met het verder ontwikkelen van de kliniek en draagt zorg voor nog andere projecten: Vlak na de oprichting van P.K.K.T. kwam ik in contact met het Enkhuizer groentezadenbedrijf East West Seed. East West Seed is een bedrijf dat groentezaden veredelt zodat ze geschikt zijn om in de tropen te groeien. In samenwerking met het Enkhuizer bedrijf zijn er op Tanimbar verschillende tuinen opgezet waarin ongeveer tien verschillende gewassen worden geteeld. Het beschikbaar maken van groenten draagt bij aan de bestrijding van kwalitatieve on-

F | Noah Fanoembi

dervoeding. "Kwalitatieve ondervoeding" betekent dat er in principe voldoende voedsel is, maar slechts van één of een beperkt aantal soorten. Zo wordt op Tanimbar veel rijst geconsumeerd in combinatie met vis en zonder groenten. Op Tanimbar komen qua landbouw veel meer aardknollen voor dan groenten. Door het gebrek of tekort aan deze belangrijke bron van vitamine en voedingsstoffen is er op Tanimbar bij een groot deel van de bevolking sprake van kwalitatieve ondervoeding. Door het opzetten van de groenten tuinen, zijn groenten beter beschikbaar geworden voor de bevolking. Hoofdzakelijk gaat de opbrengst van de tuinen naar de hoofdstad Saumlaki waar het op de markt wordt verkocht. In afgelegen gebieden zoals in het sub-district Wuarlabor, NW-Tanimbar zijn ook al reeds tuinen opgezet. Hier leven namelijk groepen die de hoofdstad niet kunnen bereiken.

Als laatste werk is er ook nog het ontwikkelen van de UNLESA univer-

siteit, die de eerste en enige universiteit is op het gehele archipel. Deze bestaat pas een klein jaar maar is zich goed aan het ontwikkelen. P.K.K.T. heeft meerdere online seminars georganiseerd en anno nu zijn wij samen met het bestuur van de universiteit een taalkundig onderzoek aan het voorbereiden in samenwerking met een Nederlandse universiteit. Dit om UNLESA een aansluiting te geven bij de internationale universiteitsgemeenschap.

Middels dit artikel hoop ik meer bekendheid te hebben gegeven over Tanimbar, aan onze Helmondse gemeenschap. Ook hoop ik de missie op Tanimbar altijd te kunnen continueren. Mocht u onze projecten op Tanimbar willen steunen, schrijf u dan in op onze website:

www.pkkt-tanimbar.nl

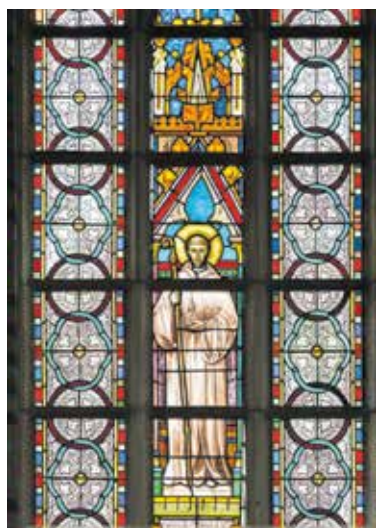
Het bestuur zal de contact met u opnemen.

Noah Fanoembi,
Voorzitter

St. Trudo – Naamdag 23 november

Naamdagen in de Damiaanparochie

De kerk in Stiphout is vernoemd naar de Heilige St. Trudo (een man welteverstaan). Het is een naam die we misschien beter kennen van de Belgische stad St. Truiden, die naar hem is vernoemd.

Glas in lood beeltenis van St. Trudo, in de parochiekerk te Stiphout.

F | Kerkfotografie.nl

Zover men weet is Trudo in 628 geboren in een adellijke familie, maar dat leven beviel hem niet. Hij vertrok naar Metz waar hij priester werd. Rond 660 ging hij terug in zijn geboortestad en bouwde hij een kerk op de plaats van de huidige abdij. Naarmate er meer geestelijken kwamen, groeide ook de economische activiteit rondom de kerk en zo werd de stad geboren. Pas ver na zijn dood, zo rond 1100, werd de naam St. Truiden gebruikt om de stad Sarchinium (Zerkingen) aan te duiden.

Hoe is deze heilige te herkennen?
St. Trudo is te herkennen doordat

hij meestal in de ene hand een abtsstaf heeft en in de andere hand een abdijkerk op schaal houdt. Beide elementen verwijzen naar zijn vormende functie als stichter van de stad. Soms wordt bij zijn voeten een duivelsfiguur afgebeeld.

St. Lucia – Naamdag 13 december

In Mierlo-Hout is de kerk vernoemd naar de Heilige St. Lucia van Syracuse. St. Lucia is één van de weinige heiligen die niet alleen in de christelijke traditie wordt vereerd, maar bijvoorbeeld ook door Lutheranen in Scandinavië. Ook in Hongarije en Kroatië zijn er speciale vieringen op haar naamdag.

Haar geboortjaar wordt gesteld op 283. Zij woont in Syracuse (stad op

Beeltenis van St. Lucia, in de parochiekerk te Mierlo-Hout.

F | Kerkfotografie.nl

Sicilië) en in die tijd worden christenen op grote schaal vervolgd. Lucia zou haar moeder hebben overgehaald haar niet uit te huwelijken en haar bruidsschat als aalmoezen weg te geven. Dit heeft tot gevolg dat ze als christen wordt aangegeven bij de autoriteiten. Als straf voor het

weigeren van een offer aan de keizer moet ze werken een bordeel, maar het lukt niemand haar daar te krijgen. Wanneer ze tot de brandstapel wordt veroordeeld hebben de vlammen geen vat op haar. In plaats daarvan wordt ze met zwaardsteken om het leven gebracht. Een andere legende spreekt dat ze een aanbieder haar ogen stuurde nadat hij hierover een compliment had gegeven, waarna ze hem vroeg haar niet meer lastig te vallen. Zij zou hierna nog steeds hebben kunnen zien.

Hoe is deze heilige te herkennen?

Soms wordt St. Lucia afgebeeld met een zwaard door haar keel, maar meestal met in haar hand een schaal met twee ogen. Als het feest van St. Lucia wordt gevierd zien we vaak een krans van kaarsen om het hoofd, omdat haar naamdag op de zonnewende valt en zij het licht in de duisternis brengt.

Aan de wandel in onze parochie

Het monumentale hart van Mierlo-Hout

Hoe vaak komt het niet voor dat je in het centrum van Mierlo-Hout uit de auto stapt om vlug een boodschap te doen? De markante toren van de Sint Luciakerk valt natuurlijk op. Maar weet je dat er zowel links als rechts van deze kerk en vooraan in de Slegersstraat ook gebouwen staan met een link naar het Rijke Roomse Leven?

Links van de kerk staat het Unitas gebouw. Het "patronaat", zoals het in de eerste halve eeuw bekendheid had, is in 1923 gesticht als ontmoetingsplek voor de jonge mannen op 't Hout. De toenmalige pastoor, Stribosch lijkt het namelijk een goed plan om de toekomstige vaders in zijn parochie op verantwoorde wijze uit te laten groeien tot oprechte volwassen mannen. Waar kan dat beter dan in de directe nabijheid van de kerk en van hemzelf. Tot 1974 doet het Unitasgebouw dienst als het verenigingsgebouw voor vele culturele en andere verenigingen op 't Hout. Hierna gaat men vaak naar het huidige wijkhuis De Geseldonk. De scheiding tussen de kerk en het verenigingsleven zet hier haar eerste stappen.

tussen 1951 en 1986 het onderwijs op de lagere school Sint Odulphus. Natuurlijk hoort er bij een broedergemeenschap een kapel. In het gebouw is aan de rechterzijde een kapel gevormd. In de vensters van deze kapel zijn twee prachtige glas-in-loodramen aangebracht. Bij een verbouwing na 1986 en 2003 zijn ze helaas verwijderd. Gelukkig zijn ze nog niet verloren en liggen ze in de kelder van de school.

Deze ramen zijn van de hand van de

tref je nog twee werken aan van de kunstenaar Hein van den Boomen en wel een keramisch werk voorstellende 'kind met dieren' uit 1957 en een mozaïek voorstellende 'Madonna met kind' uit 1954. Hoewel het niet helemaal duidelijk is wat er met het huidige gebouw gebeuren gaat is het wel helder dat ook deze twee kunstwerken behouden dienen te blijven voor de Houtse gemeenschap.

Veel meer over deze kunstenaar Hein van den Boomen kun je ook lezen in Helmonds Heem, zomer 2022, ook te vinden op internet. Daar staat een meer dan lezenswaardig stuk van de hand van Hans Vogels.

Loop je de Slegersstraat in dan zie

Glas in Lood ramen afkomstig uit de broeders kapel

F | Heem Helmont.

houdt men zich hier bezig met het huishouden en andere vooral stichtelijke zaken.

Achter het gebouw lag het oude voetbalveld van Mierlo-Hout.

Schijnbaar voelde meneer pastoor er niet(s) voor om een deel van zijn tuin, achter het Unitasgebouw hieraan op te offeren. Wellicht poogt de geestelijkheid de Houtse jonge mannen en jonge vrouwen zo in het dorp te houden en te voorkomen dat ze gaan vrijen in Mierlo of elders. Ook hier geldt dat de geestelijken van de Luciaparochie in die tijd denken 'het is maar verstandig ze dicht bij de kerk te hebben, dan kan er weinig mis gaan'. Aan het pand, dat nu een woonhuis is, herinnert een in reliëf gemetselde kruis in de voorgevel en een kleiplastiek van een jonge vrouw met een kind ons nog aan haar historie.

Gaan we nog even terug naar de Hoofdstraat en kijken we in de richting van het spoor. Op de hoek, tegenover het huidige Alphonsus staat een informatiepaneel met foto's van het sierlijke zusterklooster

en de St. Lucia meisjesschool. Heel veel is er niet meer van over. Slechts de kapel aan de achterzijde van het Alphonsus herinnert ons een beetje aan vervlogen tijden. De oorspronkelijke functie heeft deze kapel ook niet meer, het is nu deels ontmoetingsruimte en kantoorruimte van Savant Zorg.

Ken je nog andere kunstwerken/plaatsen in onze parochie die een band hebben met de kerk laat het ons weten via: secretariaat@damiaanhelmond.nl en we brengen het graag onder de aandacht!

Tekst Maarten Janssen, met dank aan Mario Coolen voor waardevolle informatie en foto's.

Het markante broedershuis op de hoek van de Sint Odulphus school.

Rechts van de kerk staat, tegen de school aan de woning van de bovenmeester, Van der Heyden. In 1951 wordt dit het huis van de broeders de La Salle. Zij verzorgen

Mierlose kunstenaar Hein van den Boomen en ze beelden verschillende religieuze momenten uit. Zeker als de zon er doorheen schijnt laten ze het meesterschap van Hein van den Boomen zien door de heldere kleuren in de ramen.

Op de gevel van de basisschool

je iets voorbij de ingang van het kerkhof Slegersstraat nummer 5. Het lijkt een onopvallend huis, maar het is oorspronkelijk gebouwd als het jeugdhuis voor de Katholieke Jonge Vrouwen van de parochie. In zekere zin is het dus de tegenhanger van het Unitasgebouw. Zeer waarschijnlijk

Het KJV huis anno 2023.

Algemene Bisschoppensynode

Dit jaar zal in Rome in oktober een bisschoppensynode plaats vinden met als thema: 'Voor een synodale Kerk: **communio, participatio, missio**'. Hierin worden de verschillende uitkomsten van de landelijke synodes meegenomen.

Begin 2021 heeft Paus Franciscus het startschot gegeven voor een traject van vier jaar, waarbij aan het einde de vraag moet worden beantwoord hoe wij als katholieken, geleid door de Heilige Geest, meer gemeenschap (communio), meer participatie (participatio) en meer zending (missio) kunnen tonen. Om die vraag te kunnen beantwoorden is gevraagd om input vanuit de lokale Bisdommen wereldwijd.

Binnen het Bisdom 's-Hertogenbosch

is de informatie met name online verzameld via een weblink, waar allerlei input is gegeven. Hieruit volgde het rapport "Hoopvol luisterend naar Gods Geest". Uit dit bisdom rapport komen vijf aanbevelingen:

- Bevorder het gemeenschapsgevoel
- Extra focus op jongeren en vernieuwingen
- Hervorm de leiderschapscultuur
- Investeer meer in vorming en catechese
- Treed meer naar buiten

Samen met de input van andere zeven bisdommen, het Militair Ordinariaat en tien landelijke katholieke instanties is er in augustus 2022 een landelijk rapport aan Rome gestuurd. Dit landelijke rapport dient samen met de rapporten van alle andere

landen als de basis voor de synode van oktober.

In 2024 worden dan de uitkomsten gedeeld en kan men beginnen met plannen maken voor het uitvoeren van de ideeën om meer gemeenschap (communio), meer participatie (participatio) en meer zending (missio) te kunnen tonen.

Bestuur Damiaanparochie

Een gedachte bij Allerheiligen

Eén van de mooiste verhalen uit het vroegste Oude Testament, en één van belangrijkste is het verhaal van Mozes bij brandende braamstruik. Het vertelt hoe Mozes de schapen van zijn schoonvader in de steppe hoedt. Plots ziet hij een brandend braambos. Braamstruiken worden in de Bijbelse geschiedenis als niet zo belangrijk beschouwd, zij zijn in onze tuinen ook vaak eerder een last dan een lust. Maar ze zijn wel taai. Ze zijn bestand tegen hitte en koude. En omdat ze venijnige doornen dragen, vreten de dieren hen niet op. Eigenlijk kennen ze maar één grote vijand, en dat is het vuur dat hen vernietigt.

In het bijbels verhaal wordt Mozes nu geconfronteerd met een brandende braamstruik die niet door het vuur wordt verteerd. Hoe wonderlijk. En Mozes wil zich snel uit de voeten maken. Iedere vlam van dit vuur vertelt van het gelaat van een mens, die schreeuwt van angst en pijn, van zoeken naar leven. Maar dan hoort hij een stem: **Mozes trek uw schoenen uit want deze grond is heilige grond.**

Mozes moet zijn schoenen uitdoen waant met dikke zolen onder je voeten voel je niets van die grond. Doe je schoenen uit, zegt God de Heer, want het zand is soms snikheet in de zon, voel dan die brandende zon, het brandend zand onder je voeten, de huilende woestijn die roept om te mogen bloeien. Soms zal het slijk zijn dat tussen je tenen kruipt, van het moeras waarin mensen verdrinken. Soms de kasseistenen waar je keer op keer je voeten op omslaat, de ene tegenslag na de andere. Mozes werpt zich angstig neer op de grond. En dan zegt de stem:

Ik heb mijn schoenen voor mijn volk uit uitgedaan.

Ik heb de ellende van mijn volk gehoord, de jammerklachten. Ik ken zijn lijden.

Ik daal af om mijn volk te redden.

Het verhaal is aan de Joden goed bekend, want het is de eerste keer dat de Heer God zelf het woord neemt. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de Heer Jezus ernaar verwijst in een twistgesprek met de Sadduceeën die niet in de verrijzenis van het lichaam

geloven. En de Heer Jezus vermaant hen:

Heb ge in het boek van Mozes niet gelezen over de brandende braamstruik, en hoe de Heer God hem zei: **Ik ben de God van Abraham, de God van Izaäk en de God van Jakob? Ik ben geen God van doden maar van levenden.**

Een gloed zonder vernietigende kracht is in het braambos aanwezig. Maar midden in die vlammen openbaart zich de Heer God. Ook al ziet het er naar uit dat alles zal vergaan, dat het leven door de dood zal worden vernietigd, toch zal het worden gered. Net zoals het vuur het braambos niet verteert, zal de dood het leven niet verpulveren. Want God is een God van levenden en niet van doden.

De Onzichtbare God liet zich aan Mozes kennen als wie Hij voor zijn volk wou zijn:

Ik ben Jahwe, dat wil zeggen: Ik ben die is, Ik ben er voor u.

En wie op dit geloof ingaat zal de ondoorgrondelijkheid van Heer God, van leven en dood niet altijd vatten. Maar hij heeft wel de belofte dat er leven zal zijn, daar waar het er naar uitziet dat de dood alles zal verslinden.

Zoals de heilige kerkvader Augustinus het in zijn Alleenspraken zo mooi uitdrukt:

Zich van God afkeren, is vallen. Zich tot Hem keren, is verrijzen. In Hem blijven, is leven.

Daarmee is onze diepste christelijke hoop uitgedrukt. God de Heer zal ons uit de dood halen, naar het leven want dat heeft Hij ons op aarde ook gegeven. God bewaart alles wat Hij leven heeft gegeven. De heilige Monica, moeder van de Kerkvader Augustinus, zegt het zo mooi in de Belijdenissen op haar sterfbed in Ostia (nabij Rome), als haar zonen vragen of ze in Noord-Afrika in haar thuisgrond wil begraven worden. **Begraaf me maar waar je wil, maar gedenk mij aan het altaar des Heren.**

Omdat zij wist dat daar de Heer zorg draagt voor zijn mensen.

Gedenken wij onze lieve doden, bidden wij dat zij geborgen zijn in de God die leven is en leven geeft, voor tijd en eeuwigheid.

Gunter Maes

Parochieagenda

Dinsdag **10 oktober** 19.30 uur; Zincafé Bethlehemkerk
Zaterdag **11 november** 19.00 uur; Gezinsviering, St. Luciakerk
Dinsdag **14 november** 19.30 uur; Zincafé, Bethlehemkerk
Vrijdag **24 november** 19.00 uur; Crossroads**, Pastorie St. Trudokerk
Zaterdag **25 november** 13.30 uur; Adventskransen maken, Goddelijke Voorzienigheid

Dinsdag **12 december** 19.30 uur; Zincafé, Bethlehemkerk
Dinsdag **12 december** 20.00 uur; Lambardi, St. Trudokerk
Zaterdag, **16 december** 15.00 uur; Lambertusconcerten, St. Trudokerk
Woensdag **20 december** 20.00 uur; Kerstconcert Druzhba, St. Trudokerk
Vrijdag **22 december** 20.00 uur; Lambertusconcerten, St. Trudokerk
Zaterdag **23 december** 20.00 uur; Concert Fanfare de Vooruitgang, St. Trudokerk

Dinsdag **9 januari** 19.30 uur; Zincafé, Huiskamer 'De Ark' (tegenover de St. Trudokerk)
Vrijdag **12 januari** 19.00 uur; Crossroads**, Pastorie St. Trudokerk
Zaterdag **20 januari** 19.00 uur; Gildemis m.m.v. St. Antonius Abt Gilde, St. Luciakerk
Woensdag **24 januari** 19.30 uur; Taizéviering, Bethlehemkerk
Zondag **28 januari** 09.30 uur; Peuter- en kleuterviering**, St. Trudokerk
Zondag **4 februari** 10.00 uur; Boerenbruiloft-mis, St. Luciakerk
Zondag **4 februari** 11.15 uur; Gezinsviering, St. Trudokerk

* Voor de vieringen met Kerstmis en de jaarwisseling zie elders in deze uitgave

** Voor meer informatie en aanmelden:

Marjelein Verhoeven, mverhoeven@damiaanhelmond.nl

De Ster
SCHOONMAAKBEDRIJF
"Sinds 1965"

Helmond T. 0492-552666

☆ *Dagelijks onderhoud*

☆ *Glas- en gevelonderhoud*

☆ *Eénmalig schoonmaakwerk*

☆ *Industriële reiniging*

☆ *Kantine werkzaamheden*

☆ *Nieuwbouw opleveringen*

www.damiaanhelmond.nl

Allerzielen 2023. Met een kerkelijke plechtigheid namen wij afscheid van:

- Vanuit de Sint-Luciakerk:**
- 14-10-2022 Giel Vervoort, 96 jaar
 - 16-10-2022 Frits Kuypers, 74 jaar
 - 26-10-2022 Cisca Kweens-Verhoeven, 93 jaar
 - 14-11-2022 Joke Luijben-van Bokhoven, 87 jaar
 - 17-11-2022 Mario Smits, 72 jaar
 - 19-11-2022 Zus Rooijackers-Kanters, 93 jaar
 - 20-11-2022 Mientje Raaijmakers- van den Heuvel, 82 jaar
 - 20-11-2022 Annie van Vugt-Welten, 83 jaar
 - 11-12-2022 Mien van den Nieuwenhof –Bax, 89 jaar
 - 18-12-2022 Jacqueline Ceelen-van Moorsel, 82 jaar
 - 04-01-2023 Sjef van der Linden, 85 jaar
 - 05-01-2023 Rieky Ceelen-Rooijackers, 93 jaar
 - 08-01-2023 Wim Mulkens, 81 jaar
 - 17-01-2023 Trees van Laarhoven-Klaassen, 94 jaar
 - 02-02-2023 Piet van der Sommen, 89 jaar
 - 11-02-2023 Miet Raaijmakers-Knoops, 96 jaar
 - 12-02-2023 Ria van Gennip-van Rijssel, 75 jaar
 - 12-02-2023 Jan Dennemans, 80 jaar
 - 16-02-2023 Marietje van der Vleuten-Smits, 82 jaar
 - 19-02-2023 Coby Saris, 79 jaar
 - 28-02-2023 Koos Kuijpers-van Duijnhoven, 84 jaar
 - 02-03-2023 Bernard van den Heuvel, 85 jaar
 - 20-03-2023 Harry Vogels, 76 jaar
 - 19-04-2023 led van Wetten-van Lieshout, 90 jaar
 - 23-04-2023 Jo van de Vorst-Swinkels, 87 jaar
 - 04-05-2023 Diny Meulendijks-van Hoof, 102 jaar
 - 07-05-2023 Jolanda Deelen-Smits, 59 jaar
 - 12-05-2023 Jo Geeven, 79 jaar
 - 07-06-2023 Jan Vogels, 90 jaar
 - 21-06-2023 Wim van der Vorst, 93 jaar
 - 22-06-2023 Nelly Snijders-Zegers, 85 jaar
 - 13-07-2023 Tommie Moors, 69 jaar
 - 23-09-2023 Nelly van der Zanden-Manders, 93 jaar
 - 25-09-2023 Ria van den Bosch-van Rijt, 80 jaar
 - 29-09-2023 Josephine Smeets- van Bladel, 78 jaar

- Vanuit de Sint-Trudokerk:**
- 15-10-2022 Theo Dusol, 79 jaar
 - 20-10-2022 Wout Hertogs, 85 jaar
 - 18-11-2022 Bertus Boxstart, 83 jaar
 - 31-12-2022 Jeanny van Mierlo-Eijsermans, 88 jaar
 - 03-01-2023 Dorus Lauwers, 88 jaar
 - 06-01-2023 Winny van de Kerkhof-Snijders, 65 jaar
 - 10-01-2023 Marietje Reloe-Morssink, 90 jaar
 - 15-01-2023 Jos Jaspars-van Woerden, 92 jaar
 - 15-01-2023 Ria van den Elzen, 74 jaar
 - 19-01-2023 Jan Verspaget, 87 jaar
 - 19-01-2023 Jan Biemans, 79 jaar
 - 11-02-2023 Dré van der Heijden, 88 jaar
 - 11-02-2023 Enrico Zuketto, 79 jaar
 - 12-02-2023 Elly Nacinovic-Spruyt, 81 jaar
 - 15-02-2023 Roeland van Thiel, 75 jaar
 - 08-03-2023 Marianne Hertogs-Vogels, 90 jaar
 - 16-03-2023 Frans Pasnagel, 89 jaar
 - 20-06-2023 Broer Kerkhof, 84 jaar
 - 24-06-2023 Leny de Jong-van Tussenbroek, 90 jaar
 - 25-06-2023 Pastoor Jo van Kessel, 92 jaar
 - 29-06-2023 Cobie Keultjes-Kersten, 94 jaar
 - 05-07-2023 Rietje Jacobs-van Herwaarde, 84 jaar
 - 11-07-2023 Truus Hertogs-Konings, 84 jaar
 - 14-07-2023 Lies Habraken-Verbakel, 94 jaar
 - 21-07-2023 Piet Korthuis, 72 jaar
 - 21-07-2023 Martien van de Ven, 84 jaar
 - 10-08-2023 Net Koenraadt-Rooijackers, 100 jaar
 - 26-08-2023 Jo de Wit-Geubbels, 82 jaar
 - 04-09-2023 Dorothee Schrama, 79 jaar
 - 25-09-2023 Bep Klaus-Vroone, 93 jaar

- Vanuit de Goddelijke Voorzienigheid:**
- 24-03-2023 Zus Verschuuren-Grinwis, 88 jaar

- Vanuit elders:**
- 03-06-2023 Theo Groenen, 63 jaar

De mensen die wij missen

Vogels vertrekken in grote zwermen naar het zuiden, naar betere, warmere oorden. Om ons heen dwarrelen de bladeren naar beneden; sommige waren langzaam aan verkleurd en toen ze eenmaal bruin en geel en rood geworden waren wisten we dat hun tijd gekomen was; andere bladeren waren nog groen, ze leken zo vol leven, maar een stormachtige herfstwind heeft ze afgerukt.

De natuur sterft af maar we weten, ook al zou je het nu niet zeggen, dat na de trieste herfstdagen en na de winter met zijn kou, de warmte van de zon de knoppen en het groen zal wekken en nieuw leven vol belofte uit de dode takken zal ontstaan. Soms wekt dat in ons hart verwondering en brengt die ordelijke wisseling van de seizoenen bezinning op het leven van de mens in het algemeen, en op ons eigen leven. De natuur met zijn ritme van sterven en leven en die herfst doen ons denken aan het leven van ons mensen dat voorbijgaat, want de mens is als gras of een veldbloem, zegt de psalm: de wind gaat erover en hij is er niet meer (Ps. 103). Maar het sterven draagt al de belofte in zich van een nieuwe en eeuwige lente.

De mooiste bloemen

We missen op deze dag dierbare mensen die gestorven zijn, velen waren op hoge leeftijd, maar we voelden de pijn van het verlies, al konden we misschien verstandelijk begrijpen dat hun leven voltooid was; anderen werden vroeg geplukt als een bloem in volle bloei, als een blad dat nog zo fris en groen was, toen het leven nog zoveel beloftes leek in te houden. Hun sterven was een onbegrijpelijk verdriet. Soms zeggen ze dat God het eerst de mooiste bloemen plukt.

Gedenken en bidden

We gedenken hen, al deze overledenen, doordat hun namen openlijk worden genoemd of doordat onze ge-

dachten en gebeden op deze bijzondere dag naar hen uitgaan. Dit is een dag om God te bedanken voor bepaalde mensen die hij op onze weg heeft gebracht en voor ons veel betekend hebben. Wie zouden we zijn geweest als niet bepaalde mensen op onze weg gekomen waren? Dit is ook een dag om voor al die dierbare overledenen te bidden: dat moeder Maria hen bij de hand neemt, dat God de Vader hen thuis brengt, dat Hij hen het eeuwige geluk moge schenken. Heer, geef hun de eeuwige rust! Ieder mens is uniek en een wonder, zo bewonderen we een pasgeboren kind, zo klein, zo nieuw, zo veel vóór zich; zo bewonderen we ook een mens bij z'n afscheid aan het einde van zijn leven om het mooie spoor dat die mens heeft achter gelaten.

F | Archief Cofoto,
Mario Coolen

Bezinning

Het leven is kort, hoe dan ook, want de jaren gaan snel voorbij, en we krijgen steeds meer geliefde, bekende mensen aan de andere kant, achter de grens van de dood. Dit is een dag om ook daarbij stil te staan: Wat wil ik met de rest van mijn leven? Hoe zou ik zelf herdacht willen worden? Wat voor spoor laat ik na? Dan kunnen we ooit als onze tijd gekomen is, goed omzien en in vrede gaan. Heer, geef hun de eeuwige rust; het eeuwige licht verlichte hen, mogen zij rusten in vrede.

Mgr. Dr. Jan Hendriks
Bisschop van Haarlem-Amsterdam

Blijf bij ons, Heer, want het wordt avond en de dag is reeds gedaald.
Blijf bij ons en bij alle mensen.
Blijf bij ons op de avond van deze dag, op de avond van het leven, op de avond van het leven.
Blijf bij ons met uw genade en goedheid, met uw woord, uw troost en uw zegen.
Blijf bij ons, Heer, wanneer de nacht over ons komt, wanneer de angst ons overvalt of de nacht van twijfel ons radeloos maakt.
Blijf bij ons vandaag en alle dagen tot in het uur van onze dood.
Blijf bij al onze dierbaren die nu gestorven zijn, geef hen de eeuwige rust en het eeuwige licht verlichte hen.
Amen.

Sinterklaasfeest in de St. Trudokerk. F | Stichting Sinterklaasstad Helmond.

Hoort wie zingt daar kinderen

Het protestante Liedboek uit 2013, dat een sectie liederen over geloofsgetuijgen heeft als Sint Maarten, Willibrord, enzovoort, vinden we onder liedboek 745 een lied over de heilige Nicolaas. De tekst is van de katholieke theoloog Andries Govaart. Het vindt zijn oorsprong in de 'Utrechtse Heiligenspiegel', een verzameling door Govaart geschreven liederen rond de heiligen van de binnenstadkerken van Utrecht.

Het eerste couplet van dit lied komt in deze verzameling voor. Later werd dit ene couplet, op verzoek van de cantorij van de Dom, uitgebreid tot

een heel lied en werd gekozen voor de Engelse melodie van de hymne Blauenwern.

Blaenwern is verreweg het bekendste werk van dirigent en componist William Rowlands. In het Verenigd Koninkrijk wordt de bekende tekst 'Love Divine, all Love excelling' van Charles Wesley regelmatig op deze melodie gezongen, zoals bijvoorbeeld bij het huwelijk van prins William en Catherine in 2011, Nicolaas - Grieks voor Nicolaas, wat 'hij die het volk voor zich wint' betekend, niko (= overwinnen) en laos (= volk) - is als heilige en geloofsgetuijge een oergestalte, een beeld van Gods erbarmen. Sint Nicolaas is de patroonheilige van onder andere kinderen, reizigers en

schippers. Die kinderen worden genoemd in strofe twee en drie. In deze derde strofe wordt bovendien naar een van de legenden over Sint Nicolaas verwezen: hij bevrijdt drie dochters van een arme man door buidels met goud in het huis te strooien. Hierop is ons gebruik om te strooien op het Sinterklaasfeest gebaseerd. In de vierde worden de reizigers en in de vijfde strofe de schippers genoemd. En zo wil dit meer kerkelijke Sinterklaaslied ons stimuleren om op onze beurt een beetje als die goedheiligman te worden, vrijgevig, barmhartig en liefdevol als Sint Nicolaas.

Jos Martens.

*Uit de schemer van de tijden
doemt een oergestalte op,
met legenden, staf en mijter,
beeld van het erbarmen Gods.
Nicolaos, zegevierende
zal het recht voor heel het volk,
sta ons bij nu wij hier bidden,
wees van onze woorden tolk.
Voor het kind dat niet kan spelen
en geen veilig huis meer kent;
dat geen kans krijgt om te leren,
uitgebuut wordt en miskend;
dat geweld gewoon gaat vinden
en gepantserd verder leeft...
God, behoed al deze kind'ren,
dat uw aarde toekomst heeft.
Sint Niklaas, die weet wat recht is
en wat slecht is ondervangt,
vrijgekocht heeft hij drie dochters
van een redeloze man.
Driemaal werpt hij gulden klompjes
door het venster aan de straat,
driemaal ziet een dochter toekomst,
wordt een vrouw, krijgt nieuwe staat.
Voor wie reizen in den vreemde,
voor wie overvallen wordt
door de stormen, door de schemer,
door de honger, door tekort,
die geen eigen grond meer hebben,
die gevlucht zijn om het brood;
God, dat wij elkaar behoeden
én in weelde én in nood.
Al wie varen op het water,
zelfs de scheepslui op de wal,
mogen om Sint Niklaas vragen,
want hij kent zijn makkers wel.
Op de zeeën, woedend, ziedend,
in de stilte voor de storm,
in gebed of in verstrooiing,
Nicolaos, pleit voor ons.*

Liedtekst Andries Govaart

Adventskransen maken

In de advent, de vier zondagen voor Kerstmis, bereiden we ons voor op het grote feest van de geboorte van Jezus. In onze kerken zien we dan een adventskrans met daarop vier kaarsen. Elke week wordt er een kaars extra aangestoken tot als symbool van het Licht dat Jezus brengt in onze wereld.

Ook thuis kun je een adventskrans neerzetten en zo samen met je gezin/familie toeleven naar kerstmis. Samen met kinderen en ouders willen we ook dit jaar weer Adventskransen gaan maken voor thuis. We gaan dit doen op zaterdag 25 november van 13.30 uur tot 15.00 uur in de Goddelijke Voorzienigheid, Hornestraat 1.

Kom je ook meedoen? Meld je dan vóór 15 november aan bij Marjelein Verhoeven, mverhoeven@damiaanhelmond.nl

Crossroads is dé jongerengroep van de Damiaanparochie!

De jongeren van de jongerengroep 'Crossroads' zijn vrijdagavond 8 september weer bij elkaar gekomen. Onder het genot van een drankje werden zij verwelkomd en deze keer stond het in het teken van een 'church escape'.

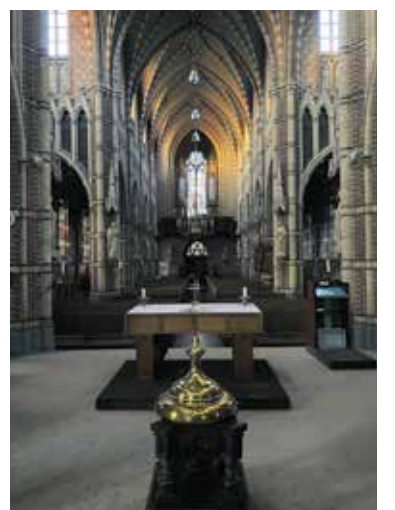
Na de instructies werden de deuren van de Sint-Trudokerk gesloten en de lampen bleven uit. De jongeren moesten de puzzels goed maken en de vragen goed beantwoorden, om zo de juiste cijfers te verzamelen. Deze cijfers waren nodig om de code te kunnen kraken en te kunnen ontsnappen uit de kerk. Na de ontsnapping werden de jongeren beloond met wat lekkers en wat te drinken. Er werd nog flink nagepraat en gelachen! Ben jij net zo enthousiast als wij, tussen de 12 en 25 jaar, en lijkt het jou leuk om mee te doen? Kom gezellig langs of neem

contact op met Marjelein Verhoeven. De volgende vrijdagavonden van 19:00-20:30 uur komen wij weer bij elkaar op de pastorie in Stiphout: 6 oktober, 24 november, 12 januari, 23 februari, 5 april, 17 mei en 21 juni.

Contactgegevens van Marjelein Verhoeven;
Mail: mverhoeven@damiaanhelmond.nl
Telefoonnummer: 06-30134686

Veronique Spanings

't Laar
crematorium

Het afscheid in vertrouwde
handen.

Dag en nacht
bereikbaar
0492 31 95 33

Helmond - Beek en Donk - Deurne
www.degroofuitvaart.nl www.crematoriumtlaar.nl

Gravendienst
A. C. van der Burgt en zn. VOF

Alde Biezenstraat 30
5421 BG Gemert
06-53718849
info@vanderburgtgemert.nl

De engel en de ster

Het was de avond voordat Jezus geboren werd. De engelen in de hemel waren druk bezig. Sommigen vlogen tussen hemel en aarde op en neer om te zien hoe het met Jozef en Maria ging. Anderen oefenden de liederen die ze moesten zingen in deze heilige nacht. Drie engelen waren bezig om de hemel met sterren te versieren. Het enige dat nog moest gebeuren was het ophangen van de kerstster: de ster die straks de herders en koningen moest wijzen waar het kindje Jezus was geboren.

Dat was een belangrijke taak en de drie engelen maakten ruzie wie het mocht doen: "Ik mag het doen, want ik ben de oudste!" "Nee, ik mag het doen, want ik ben de langste!" "Nee, ik!" "Nee, ik!" Onze Lieve Heer hoorde dat geschreeuw en riep de drie bij zich. "Stop met dat gekibbel," zei hij. "Ik heb een idee. Wie de stal kan vullen, waar straks mijn zoon geboren zal worden, die mag de kerstster ophangen." De engelen stopten met ruzie maken en de grootste engel daalde als eerste af naar de aarde.

Onderweg kwam hij een klein sterretje tegen. "Mag ik met je mee?" riep het sterretje. "Nee," zei de engel nors, "daar heb ik geen tijd voor." Toen hij op aarde kwam, zag hij de lege stal. In een stal horen dieren, dat wist hij. De engel keek om zich heen en zag een os grazen in het veld. Dat was precies wat hij nodig had. De engel pakte het dier bij zijn horens en bracht hem naar de stal. Hij vond ook nog een paar muizen, die een holletje maakten in de vloer van de stal en een paar vogels die wel een slaapplekje wilden op de balken onder het dak van de stal.

De engel was tevreden. De stal was nu een stuk voller en Onze Lieve Heer zou vast trots op hem zijn.

Daarna vloog de tweede engel naar beneden. Ook hij kwam onderweg het kleine sterretje tegen. "Mag ik met je mee?" vroeg het sterretje. "Nee," zei de engel, "daar heb ik het veel te druk

voor." De tweede engel had een plan. Op het veld bij de stal verzamelde de engel alle balen stro die hij kon vinden. Hij legde al het stro op de vloer in de stal. Zo konden Jozef en Maria straks lekker zacht zitten en met een beetje stro in de kribbe hadden ze een mooi bedje voor hun kindje.

De engel wist zeker dat hij de stal goed gevuld had. Onze Lieve Heer zou trots op hem zijn.

Daarna ging de derde engel naar beneden. Hij was de kleinste van de drie en had geen idee waarmee hij de stal moest vullen. Onderweg kwam hij hetzelfde kleine sterretje tegen en weer vroeg het sterretje: "Mag ik met je mee?" "Is goed," zei het derde engeltje, "dan kunnen we elkaar wat gezelschap houden."

Samen daalden ze af naar de aarde. Toen hij bij de stal kwam, schrok de engel. Het was er zo donker! Jozef en Maria zouden er niets kunnen zien. Met behulp van het kleine sterretje stak hij toen een lampje aan.

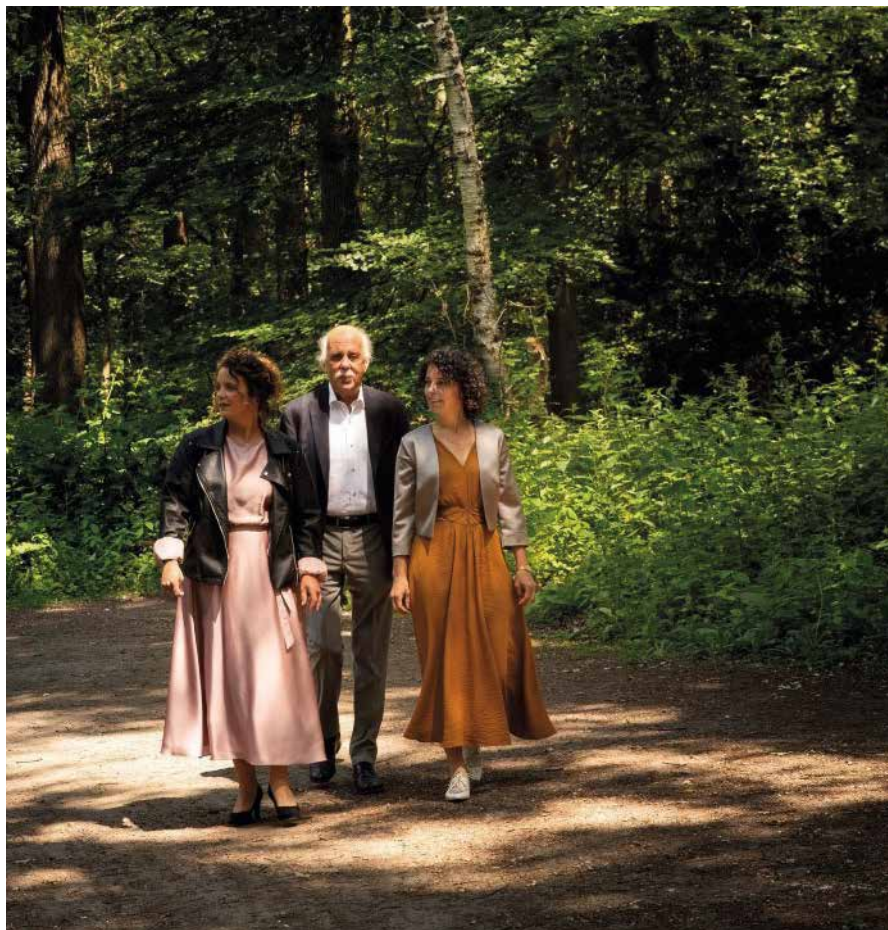
In het warme licht zag hij de dieren en het stro waarmee de andere twee engelen de stal al hadden gevuld. Hij wist niet waarmee hij de stal nog verder kon vullen en teleurgesteld ging het kleine engeltje terug. Onderweg hing hij het kleine sterretje op een mooi plekje aan de donkerblauwe hemel.

In de hemel ging het engeltje direct naar Onze Lieve Heer om te vertellen dat hij niets had gevonden om de stal mee te vullen. Maar de heilige Vader glimlachte en zei: "Kleine engel, jij hebt de stal gevuld met licht! En datzelfde licht zal ook van de hemel naar beneden schijnen. Kijk maar eens naar de ster die je aan de hemel hebt gehangen." De kleine engel keek en kon zijn ogen niet geloven. Zijn vriend, het kleine sterretje, was uitgegroeid tot een prachtige stralende ster. Met een lange staart van licht wees hij de weg naar Bethlehem, want het kindje Jezus was geboren in de stal.

Marilyn A. Kinsella

Tekst en afbeelding www.babboes.nl

Omdat iedereen anders is...

UITVAART SPIERINGS

Van ons
24-uurs mortuarium
krijgt elke nabestaande
een eigen sleutel.

0492 525000 | UITVAART@SPIERINGS.COM | WWW.SPIERINGS.COM

www.damiaanhelmond.nl

Drie koningen

Vandaag is de kerststal compleet, de laatste bezoekers zijn binnen: wijzen uit het oosten zijn het, die de ster van de pasgeboren koning hebben gezien. Over de ster van Bethlehem zijn vele boeken geschreven en onderzoeken gedaan: na de geboorte van Jezus was 76 dagen lang een supernova zichtbaar, die waarschijnlijk de ster is geweest die wijzen uit het oosten, uit Perzië hebben gevolgd.

Wie waren die drie koningen eigenlijk? Dat het koningen zouden zijn geweest staat niet in het evangelie. Die gedachte is pas later ontstaan omdat in het Oude Testament staat dat koningen Hem geschenken brengen (Ps. 72,10). Dat men dacht dat het er drie waren komt vast doordat er drie geschenken zijn.

De drie namen voor de wijzen Balthasar, Melchior en Caspar zijn er ook pas later bij gekomen. De wijzen uit het oosten zijn mogelijk Perzische volgelingen geweest van een zekere Zarathoestra die al vele eeuwen voor Christus voorspellingen over de geboorte van een Messias had gedaan.

Maar eigenlijk zijn al die historische details voor ons minder belangrijk geworden en valt onze aandacht op de geestelijke weg die deze wijzen zijn gegaan. Ze zijn nieuwsgierig, ze zoeken en vragen, zo komen ze verder en bereiken het Kind in Bethlehem.

Zo'n geestelijke weg hebben wij eigenlijk allemaal wel te gaan. En een ster die ons de weg wijst, dat kennen wij ook: het woord en het voorbeeld van Jezus en van allerlei andere personen die voor ons een inspiratie en voorbeeld zijn.

En terwijl de reis van ons leven verder gaat, merken we misschien dat we er lichamelijk niet op vooruit gaan, maar we doen wel nieuwe inzichten op, we groeien in ons mens-zijn, we komen tot verdieping en een zekere levenswijshouding.

Wat is het goed als je af en toe even stil kunt staan, rust en tijd kunt nemen om alles wat er is gebeurd en gezegd eens goed te overwegen en te zien waar je nu staat en hoe je gaat en waarheen je weg zal moeten leiden.

In het kerstverhaal horen we dat over Maria, de moeder van Jezus. Zij zegt niet zo veel, maar "Zij bewaarde alles in haar hart en overwoog het bij zichzelf" (Lc. 2, 16-21). En op deze dag worden we uitgenodigd om te blijven zoeken net als die wijzen uit het oosten.

Ik weet niet meer precies van wie de uitspraak was, maar iemand heeft ooit eens gezegd: "Als je zegt dat je het gevonden hebt, dan heb je slecht gezocht". In zekere zin is dat waar: heel ons leven is een zoektocht, dat houdt eigenlijk nooit op, dat stopt pas wanneer we onze laatste adem hebben uitgeblazen en dan... ja dan zullen we zien, dan is onze zoektocht ten einde, want dan hebben we Hem gevonden en net als die wijzen zullen we mogen binnengaan en vervuld worden van overgrote vreugde.

Als we wat ouder worden maken we ons over sommige dingen niet meer zo druk die we vroeger heel belangrijk vonden. Ik zag het aan een actieve vrijwilliger die vorig jaar overleden is: de laatste jaren verloor hij zijn interesse in sommige dingen, terwijl andere dingen juist belangrijk werden. De laatste tijd werd hij geleidelijk vromer; op het einde bleven er maar een paar zaken over die hij echt belangrijk vond: zijn vrouw, zijn gezin, harmonie en liefde voor elkaar en de hemel.

Ik was eens ooit aan het ziekbed van een groot voetballiefhebber; zijn hele leven was geweest: voetbal voor en na. Toen werd de finale voor de wereldbeker gespeeld. Zijn vrouw had met veel moeite als verrassing een TV bij zijn bed laten plaatsen. Maar hij had geen interesse meer en geen fut... Toen heeft ze 'm maar weer uit gedaan.

Zo vergaat het ons mensen: naarmate het leven vordert en het doel van onze levensreis dichtbij komt, hebben heel veel andere dingen hun glans verloren en zullen we over vele zaken onze schouders ophalen: waarom zou ik me daar nog boos of druk over maken? Ze zijn niet zo belangrijk meer, wat telt het nog als je voor de eeuwigheid staat?

Zestig, zeventig jaar geleden, werd het geloof als vanzelfsprekend van generatie op generatie werd doorgegeven. Dat is nu niet meer zo. Je kunt veel goeds, moois en waars meegeven, maar uiteindelijk zal iedere mens toch zelf die zoektocht aan moeten gaan, en zelf ontdekken wat de waarde van het leven is en wat het geloof en God daarin voor rol kunnen spelen.

Voor jongeren zijn de wereldjongerendagen daar vaak belangrijk in geweest, of een bedevaart naar Lourdes of Taizé, een bezoek aan een klooster, een tocht naar Santiago of een zoektocht op het internet naar antwoorden op vragen.

Wie even afstand neemt, op tocht gaat en op zoek zal die ster kunnen vinden, die een richting wijst. Dus doe als de wijzen: Ga op weg en zoek! Zoek wat blijft! Zoek wat waarde houdt! Zoek het echte goud! En uiteindelijk is dat: zoek de Heer!

Geleidelijk zal dan het perspectief veranderen, zal die ster die ons leidt helderder gaan stralen, zullen we neerknielen bij dat Kind en het onze geschenken geven: ons goud, onze wierook, onze mirre, dat is: dat goede woord dat je gesproken hebt; dat kaarsje wat je opsteekt; die hand die je toesteeft; de liefde waarmee je aan anderen denkt en je dierbare doden in gebed gedenkt en hoe je heel je leven in vertrouwen in Gods handen legt.

Moge die ster ons geleiden in dit nieuwe jaar!

Mgr. Dr. Jan Hendriks
Bisschop van Haarlem-Amsterdam
Afb. Piliarias

Damiaantjes

Rolluiken, luifels,
screens en garagedeuren
Bel 0492-535901 Helmond
www.williesstofferij.nl

Lamellen, jalouzieën plisé
ramen en deuren.
Bel 0492-535901 Helmond
www.williesstofferij.nl

Laat uw trap stofferen
met tapijt voor € 295,-
Helmond
www.williesstofferij.nl

Wilt u een familiebericht
plaatsen? Mail naar:
advertentie@
damiaanhelmond.nl
of bel: 0492-845350.

Wegwijzer in de Damiaanparochie

De Damiaanparochie is opgericht op 6 januari 2010 en strekt zich uit over de voormalige parochiekernen Sint-Lucia te Mierlo-Hout en Brandevoort; Sint-Trudo te Stiphout; Goddelijke Voorzienigheid te Helmond-West en de voormalige Onze Lieve Vrouw Tenhemelopneming in de Oranjebuurt.

Het pastorale team bestaat uit:

pastoor Pieter Scheepers (pastoor@damiaanhelmond.nl)
diaken Dudley Martina (office@pronobiszorg.nl)
pastoraal werker Marjelein Verhoeven
(mverhoeven@damiaanhelmond.nl)

Centraal secretariaat:

Dorpsstraat 34, 5708 GH Helmond
0492-523147

Geopend op van maandag tot donderdag tussen 10-12 uur.

Email: secretariaat@damiaanhelmond.nl

Website: www.damiaanhelmond.nl

Facebook: www.facebook.com/damiaanhelmond

Instagram: Damiaan_Helmond

Mierlo-Hout en Brandevoort

Sint Luciakerk

Hoofdstraat 157, 5706 AL Helmond
0492-522930

Eucharistieviering: zaterdag om 19.00 uur
zondag om 10.00 uur
donderdag om 19.00 uur

Stiphout en Oranjebuurt

Sint Trudokerk

Dorpsstraat 34, 5708 GH Helmond
0492-523147

Eucharistieviering: zondag om 11.15 uur

Helmond-West

Goddelijke Voorzienigheidkerk

Hornestraat 1, 5707 TM Helmond
Eucharistieviering: zaterdag om 17.00 uur

Bankrekening parochie:

NL56 RABO 0171027507

t.n.v. Parochie H. Damiaan de Veuster

Begraafplaatsen:

dagelijks geopend van zonsopgang tot zonsondergang.

Beheerder Luciabegraafplaats: Arnoud Meulendijks.

Tel: 06-53700624

Beheerder Trudobegraafplaats: Laurens Noten.

Tel: 06 41420077

Beheerder begraafplaats Hortsedijk: Laurens Noten.

Tel: 06 41420077

De stilte van de eerste kerststal

Dit jaar 800 jaar geleden

Greccio is een klein dorp in de bergen, op behoorlijke afstand van Assisi. In de dagen van de Advent in het jaar 1223 verbleef de heilige Franciscus daar enige tijd in een klooster van de orde die hij zelf had gesticht. Ver weg van de bewoonde wereld, in een dorp, niet zo makkelijk bereikbaar, omgeven door bossen en bergen. De bevolking van Greccio vroeg zich af waarom God zo vaak onzichtbaar was, eigenlijk net als 800 jaar later in onze tijd van veel crises en oorlogen. Franciscus had daar een antwoord op dat tot op de dag van vandaag door de hele wereld zichtbaar is: de kerststal. Hij vroeg de dorpsbewoners een os en een ezel te regelen, met stro en een kribbe. En hij riep de mensen ook op om met fakkel te komen.

Daar stonden ze dan, midden in de kerstnacht, de eenvoudige mensen van een vergeten dorp, hoog in de bergen, met fakkel in het donker. Franciscus hield van een geloof dat zo concreet mogelijk moest zijn om het wonder van God die ons leven komt delen in het kindje Jezus echt te ervaren. Daarom vroeg hij mensen ook om even niet meer te klagen maar gewoon mee te doen met het verhaal en zo opnieuw de geboorte van Christus te ervaren, met Jozef en Maria, met het kindje Jezus. Zo kwam het licht daar acht eeuwen geleden in het donker. En iedereen werd er stil van. Want in die stilte konden mensen ervaren dat een kwetsbaar kind mensen nodig heeft, een gemeenschap. En in die stilte mochten ze meemaken dat het licht het kan winnen van het donker en dat midden in de schepping mensen geheeld worden in hun verdriet, in hun zorgen en in hun armoede. Het mooiste van die stilte was de vrede in hun hart: Jezus werd geboren

in hun eigen hart. Mooier kan het geloof niet zijn, dieper kan de stilte van de eerste kerststal niet zijn. Daarom heeft deze stilte de wereld veroverd, tot op de dag van vandaag. En onze wereld heeft die stilte van de eerste levende kerststal meer dan ooit nodig.

Teken van deze tijd

Ik was zelf drie keer in Greccio, één keer voor mijn werk, twee keer om die bijzondere plek in alle rust te ervaren. Toen viel het me op dat je moet klimmen en klauteren om bij de plek van die eerste levende kerststal te komen. Want het is een bergachtige omgeving. Dat is misschien wel een goede metafoor voor deze tijd van crisis. We vallen van de ene in de andere crisis. We happen naar adem in deze zorgelijke en benauwende tijden. En we verlangen naar de eenvoud van die eerste levende kerststal. Maar daar moeten we wel moeite voor doen, klimmen en klauteren dus, om bij die stilte te geraken en opnieuw de waarde van gemeenschapszin, de schepping,

de voorkeur voor de armen en kanslozen en de uitverkiezing van de os en de ezel te komen. De waarden komen ons niet aangewaaid. Ze worden verwoord in het nieuwe gebedenboek dat ik mocht samenstellen: rond de kerststal. Ik vroeg prominente christenen naar hun favoriete figuur in de kerststal en een gebed daarbij. En heel veel auteurs kozen de ezel uit, maar ook de herders in het veld, bijna als een verlangen naar het onbevangeleven. En Jozef, die verstillende hoofdrolspeler, is ook populair bij de christenen die meewerken aan de gebedenbundel.

De meeste bijdragen richten zich op de randen van het kerstverhaal of de waarde van de stille onbaatzuchtigheid van Jozef. Als een teken in deze tijden: dat je midden in de crisis van 2022 je ogen open houdt voor en je hart geeft aan de mensen die letterlijk in de kou staan en aan mensen die in stilte hun lot dragen.

Leo Fijen

Een kerstlied van deze tijd

Op de wijs van 'De herdertjes lagen bij nachte'

*De jongeren zaten te chillen
door iPhone en buis vergezeld.
Ze wilden hun honger stillen,
ze hadden pizza besteld.
Toen hoorden ze engelen rappen,
ze handelden daarop ad rem:
Ze stopten onmiddellijk met zappen
en googleden "Bethlehem".*

*Toen Google Maps hun had gewezen
waar Bethlehem ongeveer was,
begonnen de matties te racen:
ze gaven hun scooters flink gas.
En plotseling zagen ze stralen
"Een hemelse TomTom, te gek!"
Zo konden ze niet verdwalen
en kwamen zo op die plek.*

*Het baby'tje dat ze daar zagen,
deed hun door de knieën gaan.
Ze waren door Hem aangeslagen,
ze hadden hun sjaal afgedaan.
Die legden ze over Zijn "wieg" heen:
die doos daar zo koud op de stoep.
Ze toonden hun Redder aan iedereen,
ze plaatsten het op YouTube.*

Bron: Ds. Wouter, Pixabay.com

Bremink.
Administratiekantoor

Wethouder den Oudenstraat 4, Helmond
info@bremink.nl • www.bremink.nl
0492 317420

- Administratieve dienstverlening
- Fiscale dienstverlening
- Starterbegeleiding

AANLEG • ONDERHOUD • BESTRATING

THIJSSSEN
HOVENIERS

Gasthuisstraat 25 5708 HH Stiphout (T) 0492 382499
(M) 06 22571611 (E) info@thijssenhoveniers.nl

WWW.THIJSSENHOVENIERS.NL

Kerstprogramma 2023

Damiaanparochie

KERSTAVOND

Goddelijke Voorzienigheid
19.00 uur; Eucharistieviering,
pastor Schallenberg

ST. LUCIAKERK

17.00 uur; Eucharistieviering,
pastoor Scheepers
19.00 uur, Eucharistieviering,
pastoor Scheepers

ST. TRUDOKERK

17.00 uur; Peuter/ Kleuter-
gebedsviering, Marjelein Verhoeven
19.00 uur; Gezinsviering, Woord- en
Communie, Marjelein Verhoeven
21.00 uur; Eucharistieviering,
pastoor Scheepers

EERSTE KERSTDAG

ST. LUCIAKERK

10.00 uur; Eucharistieviering,
pastoor Scheepers

ST. TRUDOKERK

11.15 uur; Eucharistieviering,
pastoor Scheepers

TWEDE KERSTDAG

ST. LUCIAKERK

10.00 uur; Eucharistieviering,
pastoor Scheepers

ST. TRUDOKERK

11.15 uur; Eucharistieviering,
pastoor Scheepers

JAARWISSELING

Zaterdag 30 en zondag 31 december:
HOOGFEEST HEILIGE FAMILIE
17.00 uur; Goddelijke Voorzienigheid,
pastoor Scheepers m.m.v.
Arie Ketelaars
19.00 uur; St. Luciakerk, pastoor
Scheepers m.m.v. Jan van de Beek en
kinderkerk
10.00 uur, St. Luciakerk, pastoor
Scheepers met samenzang
11.15 uur, St. Trudokerk, pastoor
Scheepers m.m.v. Ensemble fanfare
de Vooruitgang

MAANDAG 1 JANUARI 2024:

HOOGFEEST VAN MARIA/ NIEUWJAAR 2024

10.00 uur; St. Luciakerk,
pastoor Scheepers
11.15 uur; St. Trudokerk,
pastoor Scheepers

Houd voor de laatste informatie over
de vieringen met kerstmis onze website
in de gaten: www.damiaanhelmond.nl

Zalig kerstfeest!

*Uw kaars heeft gebrand
in parochieverband
het licht heeft geschenen
door middel van diegene
die liefde uitstraalden
en vreugde bepaalden.
Een lichtpuntje, vlammetjes
schapen en lammetjes;
Te midden van de Herder
gaan we verder
met licht verspreiden
mensen verblijden
bidden, zingend en gelovend
het nieuwe licht is veelbelovend!*

*Wij zijn dankbaar voor uw inzet en sympathie ten
aanzien van onze parochie. Dank ook, als u ons
financieel steunde. Laten we er samen opnieuw een
inspirerend jaar van maken. Van harte wensen wij u
vreugdevolle kerstdagen vol uren van bezinning en een
gezegend nieuwjaar met veel goede voornemens!*

Damiaanparochie Helmond
Kerkbestuur en pastores